

Ἡ Φύσις

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΕΡΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'.—ΤΟΜΟΣ Θ'.—ΕΤΟΣ 19

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἑσωτερικοῦ Δραχ. 16

Ἐξωτερικοῦ Φραγκ. 20

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ

Φ. Ρ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

Ὁδὸς Σωκράτους ἀριθ. 2

(Ὁπισθεν τοῦ Βαρθολαίου)

ΑΙ ΕΞΕΡΕΥΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ Β. ΠΟΛΟΥ

Η ΝΕΑ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΗΡΥ

Ἴδου λοιπὸν καὶ πάλιν ὁ πλοίαρχος Πῆρυν πειρώμενος νὰ προσεγγίσῃ τὴν ἀπροσπέλαστον ταύτην τοῦ πλανήτου μας ἄκρην. Τὴν 17 παρ. Ἰουλίου ἐπιβαίνων τοῦ Ροῦσβελτ ἐγκατέλειψε τὸ Σίδνεϋ, ἐν τῇ Ν. Σκωτίᾳ, διευθυνόμενος πρὸς τὰς ἀρκτικὰς γῶρας.

Φαίνεται, ὅτι τὸ ἰδαχνικὸν αὐτὸ σημεῖον τῆς σφαίρας ἡμῶν εἶνε ὁ σκοπὸς τοῦ βίου του. Μετ' ἐπιμονῆς καὶ καρτερίας ἀξιοθανιάστου, παρ' ὕλας τὰς φρικώδεις κακουχίας, τὰς ὑπερχεινοῦσας τῶν ἀνθρωπίνων δυνάμεων, ἐπαναλαμβάνει τὰς πλέον αὐθάδεις ἀποπειράς πρὸς κατάκτησιν τοῦ Πόλου, ἐν ᾧ ὀνειρεύεται νὰ ὑψώσῃ τὴν σημαίαν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν.

Ἐν ἔτει 1886 προσελάθησε νὰ διῦσῃ μέχρι τῆς Γροιλανδίας. Τῷ 1891—92 διῆλθε τὸ βόρειον ταύτης μέρος καὶ ἀνεκοίνωσεν, ὅτι ἡ γῆ αὕτη εἶνε νῆσος. Δυστυχῶς διαρκοῦντος τοῦ ταξιδίου ἐθραύσθη ἡ κνήμη του. Ἐκ τῆς Γροιλανδίας ἠθέλησε νὰ προσεγγίσῃ τὸν Πόλον, καὶ ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος διαρρυσάμενος τοῦ 1893 ἐπέλαβε τὰς ἐπικινδύνους ἀνά τοὺς πάγονας πορείας του.

Ἀναχωρήσας ἐκ νέου τὸ 1898 ἔπαθε ψύξιν τῶν δύο ποδῶν του, ἠναγκάσθησαν δ' ἐκ τούτου νὰ τῷ ἀποκόψουν πολλοὺς δακτύλους. Ἄλλ' αἰωνίως ἀκαταπόνητος ἐπέλαβε τὴν πρὸς βορρᾶν ἄγουσαν τῷ 1900 καὶ εἶτα τῷ 1901. Τῷ 1902 προσήγγισε 84ο 17'. Ἐπανελθὼν δὲ τῷ 1905—06 προσήγγισε τὴν 87ο 6', ὑπερνηξήσας τὸν Σαγνί τῆς ἀποστολῆς τοῦ Δουκὸς τῶν Ἀβρουζίων, ὅστις εἶχε φθάσει μέχρι τῆς 86ο 33'. Ἄλλως τε αὐτὸς μετὰ τῶν συντρόφων του ἀπέθανον ἐκ τῆς πείνης.

Καὶ ὅμως παρὰ τὰς σκληρὰς ταύτας ταλαιπωρίας, ὁ Πῆρυν δὲν ἀπεθαροῦνθη ἀκόμη καὶ διὰ

τῆς ἀκαταπονήτου δραστηριότητός του ἐπεδόθη ἐκ νέου εἰς τὸ εὐγενὲς ὄνειρόν του μὲ πίστιν ἀγράφαντον καίτοι οἱ πολλοὶ ἀποκαλοῦσι χιμαρικὸν τὸ ὄνειρον τοῦτο.

Ὁ ἀξιαθαύμαστος ἐξερευνητὴς διῆλθε τὸ πεντηκοστὸν ἔτος, ἀλλὰ εἶνε πλήρης φυσικῆς ζωτικότητος, πάντοτε δὲ μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ὀνείρου του. Τὸ πλοῖον τοῦ Ροῦσβελτ εἶνε αὐτὸ τοῦτο, δι' οὗ τῷ 1905 ἐξέδραμεν, ἐκτιμήσας οὕτω τὰ προτερήματά του. Ναυπηγηθὲν εἰδικῶς διὰ τὰ πολικὰ

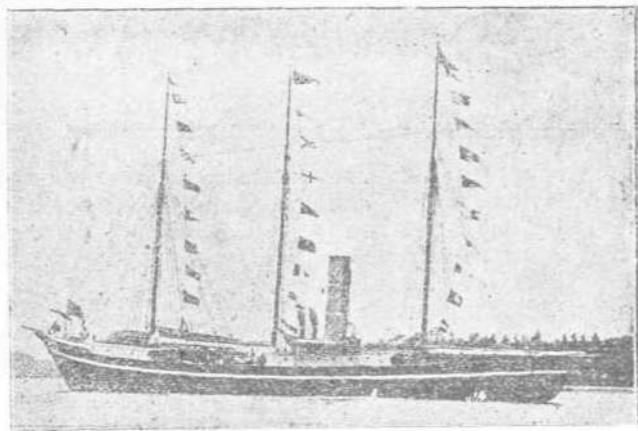

Ὁ πλοίαρχος Πῆρυν ἐνδεδυμένος τὴν πολικὴν αὐτοῦ στολήν.

ταξείδια και υπό την επίβλεψιν αυτού του Πήρου έχει μήκος 60 μ. και πλάτος 12, και τροπίδα ούτω κατασκευασμένην, ώστε ν' ανοίγη διάδοον μέσον των πάγων. Ανθρώποις και τροφαί διά μίαν τριετίαν εφορτώθησαν επ' αυτού. Ούτω ο Πήρου ελπίζει να επιστρέψη εντός του ήμισους αυτού χρονικού διαστήματος, φέρων εις πέρας τον σκοπόν του. Δηλαδή κατά τον Αύγουστον του προσεχούς έτους να εινε εις την πατρίδα του.

Διερχόμενος διά του πορθμού Μπέλ-Ίσλ, μεταξύ της Ν. Γής και του Λαβραδωρ ο Πήρου όφείλει να διατρέξη μακράν οδόν από της δυτικής πλευράς της Γροιλανδίας, διά του πορθμού του Δάβη και της θαλάσσης του Μπλαφέν.

Έκείθεν πρέπει να εισχωρήση εις τον πορθμόν του Σμιθ. Εις τα παράλια δέ του Whale-Sound θα παραλάβη εικοσάδα Έσκιμώων κυνηγών και οδηγών κωνών μετά των οικογενειών των, ήτοι εν όλω περί τα 40-50 άτομα. Συγχρόνως θα επιβιβάση 250 περίπου κίνας διά τα έλικθρα. Ο έξερευνητής υπολογίζει να κινήση τό άκρωτήριον Σέριδαν εις την Ανατολικήν άκραν της γής του Γκράντ, κατά μήνα Σεπτεμβρίου, θα προσπαθήση δέ να ετοιμάση τας προμηθείας του πλοίου επί της άρκτικής άκτής της γής ταύτης,

Το Ρουσβέλτ εγκαταλείπον το Σίδνυ διευθύνεται προς τας άρκτικές θαλάσσας.

όπον και τῷ 1905-06 όμοίως είχε παραχειμάσει.

Έγκαταλείπων ούτω τό πλοίον του κατά τον προσεχῆ Φεβρουάριον, θα ακολουθήση δι' έλικθρων προς δυσμάς την βόρειον παραλίαν της γής του Γκράντ μέχρι του άκρωτηρίου Κολουβία και ίσως άπωτέρω. Είτα θέλει εγκαταλείψει την άρκτικήν ταύτην χώραν, πορευόμενος προς βορράν διά μέσου των επιπλεόντων πάγων, έχων υπ' όψει του την παρέκκλισην, ήτις κατά τό τελευταίον του ταξείδιον τον παρέσυρεν από της προς τον πόλον διευθύνσεώς του.

Κατά τό τελευταίον ταξείδιόν του ο Πήρου έπροχώρησε μέχρι του 377 χιλιομέτρων. Άραγε θα φθάση ήδη τον σκοπόν του; Έπιτρέπεται, νομίζομεν, ν' άμφιβάλλωμεν, παρ' όλας τας αλισιοδοξίας του θαλαροῦ έξερευνητοῦ, διότι τοιαύτη έπιχείρησις εινε άδύνατον να μη προσκόψη εις εμπόδια άνυπέροβλητα δυστυχώς.

Έν τούτοις παρά τας ενόχας του προέδρου Ρουσβέλτ, ήνώθησαν και αι ένκάρδιοι ενόχαι όλου του κόσμου προς επιτυχίαν του σκοπού τούτου, αι δέ πρώται ειδήσεις περί του τόλμηρου έξερευνητοῦ άναμεινόνται ένταυτίως.

ΑΝ. ΠΙΡΙΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΑΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΧΟΥ

[Η «Φύσις» εινε περιοδικόν παγκόσμιον και ένγκλοπαιδικόν» άσχολείται περί όλων των ζητημάτων, φιλολογικών, κοινωνικών, βιομηχανικών, κ.λ. Πλειστοί των γνωστών μοι συναδέλφων διατρέγουσι την «Φύσιν» άπλήστως» ίδού διατί από καιρού εις καιρόν διαπραγματεύομαι και ιατρικά ζητήματα εις τας στήλας της].

Έν εξ' όν τὰ μάλαστα εξέπληξεν ήμεις κατά τό ιατρικόν ροιτηρικόν στάδιον, εινε ή παρική τήρησις, ότι εν τε τοις νοσοκομείοις και τῇ ιατρική σχολῇ ελάχιστα άσχυλούνται περί νόσου, ήτις όμολογουμένως εστιν εν των συχνοτάτων, δηλαδή περί της διαστολής του στομάχου.

Άναμνηστικόμεθα έτι των καθ' έκαστα μακρῶν εξηγήσεων των καθηρητων ήμῶν, εν ταις περί δυσπεψίας, γαστρίτιδος και γαστρογικής κληθήσκων αυτών, άλλ' επίσης άναμνηστικόμεθα της βραχύτητος των περί στομαχικής

διαστολής παγκρατευομένων κληθημάτων αυτών ως αν ει ή πάθησις κύτη δέν ήτον άξία πλειόνων τμηών, είτε ως εκ της σπανιότητός της, είτε υπό την έποψιν της κκοκηθείας του προγνοστικού.

Ουδέποτε εύρίσκομεν εν ταις νοσοκομείοις ένγεγραμμένον ως διαγνωστικόν, κτηντικόν του όνόματος νόσου τινός, τας λέξεις «διαστολή του στομάχου». Ναί μὲν βλέπομεν από καιρού εις καιρόν τὸν επιστατούντα της ύπηρεσίας να βεδικιοί την νόσον ταύτην, άλλὰ τούτο ποιεί ο κλινικός ως τήχιστη, αυτοσχεδίως, ούτως ειπείν και εν ολίγαις λέξεσιν, ίνα περί άλλων παθήσεων και σοβαρωτέρων, κατ' αυτόν, άσχυληθῇ.

Ο,τι δέ ώθει ήμεις να νομίζωμεν, ότι ο δεινκ καθηρητής, ο δεινκ ιατρος των νοσοκομείων, ή ο δεινκ συγγαφεύς, ως εν παρόδω διακρίβουσι

περί του θέματος, καταψύχοντες τούτο, εινε ότι παρὰ τοις πελάταις ήμῶν, καθημερινῶς εύρισκόμεθα ενώπιον της παθήσεως ταύτης μόνης ή μετ' άλλων συνοδευομένης» ότι μὲν ο μεθ' ήμῶν διαλεγόμενός εστι πρόσωπον άρκετά οικειως έγον προς ήμεις και όπερ μᾶζ ζητεῖ συμπεριδικάζων, και περί διαφόρων παγκρατικών όμιλοῦν, συμβουλευτικᾶ περί του τρόπου της κτηνπολεμείσεως των άεριών, άτινα κτηνπνίγουσιν αυτόν, κατόπιν έκάστης λήψεως τροφῆς, ότι δέ οι περί τον άσθενῆ, όν έσθημεν επισκερθέντες, συγγενεῖς ή φίλοι, δέν θ' άφήσωσιν ήμεις να εξέλθωμεν της οικίας πριν ή μᾶζ όμιλήσωσι περί της κακής γενομένης πέψεως αυτών ή περί του εξογκωμένου αυτών στομάχου μετὰ πᾶν γεύμα ή δειπνον.

Δέον ούχ ήπτον να παρδεχθώμεν, ότι ή στομαχική διαστολή δέν άναγκίνεται μόνη παρὰ τῷ πάσχοντι, και ότι τὰ συμπτώματα της νόσου δύνανται να συγχυσθῶσι μετὰ των συμπτωμάτων σοβαρωτέρων παθήσεων» τούτο δ' ίσως εινε ή αιτία, δι' ήν παρκελεῖται ή νόσος αυτή και έντως επί παρυσία χρονίως γαστρίτιδος ή επιμόνου γαστρογικής επιζητεῖται ή κτηνπολέμησις των ύδυνηροτέρων σκινωμένων» προκειμένου π. γ. περί νευρασθενικοῦ, επιζητεῖται ή τοῦ νευρικοῦ συστήματος κτηνπράυσις ή ή δι' επιφύστικῶν μέσων άνάγκησις της ύγείας του πάσχοντος» και πάντα μὲν ταῦτα κληως έχουσι» πλην άλλ' όμως, παρὰ τό ζήτημα τούτο ύπάρχει έτερον κερκλικωδεστέρως σπουδαιότητος, τό της άναγνωρίσεως δηλαδή της στομαχικής διαστολής, ήτις χρονολογικῶς τροηγεῖται πασῶν τούτων των παθήσεων, και ήτις συχνάκις εν ταῦτῷ εστιν ή αιτία των λοιπῶν, άτε παρκελεθησακ άμα τῇ ενάρξει αυτης». Άλλως τε δέ δέν δύνασθε να την άναγνωρίσητε και την θεραπεισητε δούτως» ένν έτέρωθεν παρκελεῖτε να προειδοποιήσητε τον πελάτην σας, όπως κατά την προσεχῆ νέκν της νόσου έμράνησιν λάβη τ' άπαιτούμενα μέτρα, ένκλήρωσ και προς τελείαν του κακοῦ θεραπειάν, δύναται τις να ή σχεδόν βέδικιος, ότι πάντα ταῦτα τὰ της γαστρίτιδος, της γαστρογικής ή νευρασθενείας συμπτώματα, άτινα θα ήδύναντο τις επιτυχῶς να εξήλειφεν εν μικρῷ χρόνῳ, δέν θα βραδύνωσι ν' άναρχνῶσι πάντοτε ύδυνηρότερη και άπειρητικώτερη.

Τίνα εισί τὰ της διαστολής του στομάχου σημαῖα; τό διαγνωστικόν αυτης εινε εκ των εύγερεστάτων. Η επίκρουσις της επιγαστρικής χώρας, άποδίδει ήχον αντιφυσιολογικόν και λίαν έντετακμμένον, και έν τυχόν άποτόμως σκληύσωμεν τον άσθενῆ, ακούομεν λίαν καθαρῶς κυματοειδῆ θόρυβον, ως προς τὰ συμπτώματα ταῦτα, εισίν ως ήδη έρρεθη ή κίσησις χυλεπῆς πέψεως, ή εξόγκωσις του στομάχου, ή έκφυγή κατὰ τό μάλλον ή ήπτον εύκόλος των άεριών,

συνπαρχούσης σχεδόν πάντοτε της συμφορήσεως του προσώπου, μετὰ τό φαγητόν, άλλαγή τις εν τῇ κτηνικότητι των λειτουργιῶν του έντέρου, είτε ύπάρχει διάρροια, ή τούνηκτιόν δυσκοιλιότης οι βραχυκοι θόρυβοι κατὰ την κατάκλισην, ή ξηρότης της γλώσσης, αι ταραχαί της όρέξεως και τέλος συγνάκις ή άλλαγή χυρακτιήρος, όστις καθίσταται ήπτον ήλκρῶς και περισσότερον μελαγχολικός.

Ποῖα ιατρικά φάρμακα εινε καλόν να επιφέρωμεν; Έν πρώτοις τὰ συγνάκις επανακληθάνόμενα καθάρσια. Έκνηῶς κτητελέκασκν της άρχικής ιατρικής, τόσον συχῶς έκθειάζούσης τὰ καθαρτικα φάρμακα. Δέν εῖμεθα μὲν εξ' εκείνων οίτινες ειρή και χυδῆν ένγκωμάζουσι ταῦτα, ως άλλοτε, άλλ' ή τούτων χρῆσις, εστιν ένταυθα ρητῶς ένδεδειγμένη.

Από τινων έντων, ήμέραν, παρ' ήμέραν, διατάσσονται τὰ καθαρτικα εις τούς εκ τυροειδούς πυρετοῦ πάσχοντας. Τούτ' αυτό συμβάίνει και διὰ την διαστολήν του στομάχου, ένθκ εν άσθενία εύρίσκομεν τας ζυμώσεις.

Άλλά παρὰ τὰ καθαρτικα όφείλομεν να τοποθετήσωμεν την στομαχικήν άντισηψίν, τῇ βοηθηία άντισηψιτικῶν τινων του πεπτικοῦ σωλήνος. Προνοούμεν δ' όμως, ότι δέον να τεθῇ κατὰ μέρος τό salol, τό naphthol και τό benjo-naphthol, μη γίνηται δέ χρῆσις ή του ύδροχλωρικοῦ όξέος. Εὔθως δέ ως ο άσθενής κίσησθη κίσημα τι κλύμακτος, πρέπει να πύση ή χρῆσις των σκευάκων. Άλλά τό κατ' έλλογήν σκευάκων εστιν ο άνθρακς εν κόνει» ίδού δέ ο τύπος αυτου:

Salicylate de Bismouth	} a a 10 gramm.	
Charbon pulverisé		
Extrait de belladone		0 gr. 40
Glycerine naitre		60 gramm.
Miel blanc	140 gr.	

Ληπτέον ένκοχλιάριον του καρέ εις έκαστον φαγητόν. Προσθέσωμεν θεραπτικῆν δίκιταν, από της όποιας δέον ν' άποκλεισθῇ πᾶν οίνοπνευματικόν υγρόν, ως και τὰ όσπρια ξηρά ή χλωρά.

Παρίοιοι Π. Ν. ΔΙΒΑΡΗΣ
Ίατρος

ΕΡΖΕΓΟΒΙΝΗ

Η ΝΕΑ ΑΥΣΤΡΙΑΚΗ ΕΠΑΡΧΙΑ

Αν και η Έρζεγοβίνη ούσιαστικώς ανήκει από τοῦ 1878 εἰς τὴν Αὐστρίαν, τεθεῖσα ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τῆς Δυνάμεως ταύτης διὰ τῆς Βερολινείου συνθήκης, τυπικῶς δὲ μόνον ἀπετέλει δῆθεν ἀκόμη τουρκικὴν ἐπαρχίαν, ἐν τούτοις ἐξηγέρθη θόρυβος ἀρκετὸς ἐσχάτως, ἕνεκα τῆς ἐπισήμου ἀνακηρύξεώς της εἰς ἐπαρχίαν Αὐστριακὴν. Φυσικὸν δὲ ἦτο νὰ προκύψουν διαμαρτυρίαι ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας καὶ πρὸ πάντων τῆς Σερβίας, ἥτις ἐνεθυμήθη, ὅτι εἰς παλαιούς καὶ εὐτυχεῖς χρόνους, μεσοῦντος τοῦ Ζ' αἰῶνος, εἶχε καταλάβει τὴν Έρζεγοβίνην.

Νομίζομεν ὅθεν, ὅτι ὀλίγα τινὰ περὶ τῆς χώρας ταύτης θ' ἀναγνωσθῶσι μετ' ἐνδιαφέροντος νῦν, ὅτε τὰ βλέμματα ὅλου τοῦ κόσμου στρέφονται πρὸς ταύτην.

Γεωργικὰ προϊόντα

Ἐνῶ ἡ Βοσνία ἐνοχλεῖται ἀπὸ δριμυεῖς χειμῶνας, ἰδιάζοντας εἰς τὰ ἐσώτερα τῶν Βαλκανίων χωρῶν, ἡ Έρζεγοβίνη ἀπολαμβάνει, εἰς τὰ νότια μέρη, κλίματος ὑποτροπικοῦ. Δηλαδή εἰς τὰ περὶ χώρα τοῦ Μοστάρ, πρωτεύουσος τῆς Έρζεγοβίνης, αἱ ῥοδαὶ περὶ τὰ τέλη τοῦ Δεκεμβρίου εἰσι κατάφοροι ἐκ ῥόδων, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ οὐχὶ ὑπὸ πάχνης. Ἀμα δὲ τῇ ἐνάρξει τῆς ἀνοιξεως ἐπικρατεῖ καύσων ἐν Έρζεγοβίνῃ, ὅστις, τοῦ θέρους μεσοῦντος, καθίσταται ἀνυπόφορος τελείως.

Ὡς ἐκ τούτου ἡ καλλιέργεια τῆς γῆς ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ δίδει καλλίτερα ἀποτελέσματα.

Ἀφ' οὗτου δὲ ἠσύχασεν, ὡς καὶ ἡ Βοσνία, ἐκ τῶν ἐξεγέρσεων καὶ πολέμων, οἵτινες ἐπὶ μακρὸν τὰς ἐμάστιζον, ἤρχισαν νὰ βελτιῶνται γεωργικῶς. Φυτὰ δὲ θρεπτικά, ἅτινα ἦσαν ἄγνωστα εἰς τὰς χώρας ταύτας, τὰ γεώμηλα καὶ τὰ τεύτλα ἐπὶ παραδείγματι, ἤδη παράγονται εἰς ποσότητας σημαντικὰς. Διὰ τὴν ἀμπελοργίαν ἡ κυβέρνησις κατέβαλε πᾶσαν προσπαθειαν διὰ νὰ ἐπιτύχῃ διπλάσιαν ἀπόδοσιν καὶ κατὰ ποιότητα καὶ κατὰ ποσότητα. Δωρεὰν προμηθεύει εἰς τοὺς ἀμπελοργοὺς ψεκαστήρας καὶ θετικὸν χαλκόν, δίδει μαθήματα κατ' ἔτος διὰ τοὺς καλλιεργητὰς, τοὺς τρυγητὰς καὶ τοὺς οἴνοπαραγωγοὺς, καὶ βραβεῖα ἀπονέμει εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν ἐξαιρετικῶν ἀμπελώνων. Πρὸς τούτοις παρέχει ἐλεγκτὰ εἶδη ἀμπελῶν, ὡς καὶ πᾶν χρησίμον διὰ τὴν καλλιέργειαν ἐργαλεῖον καὶ μηχανήμα παρέχει ἐπὶ πιστώσει.

Ἀνάλογα ἐπίσης μέτρα ἐλήφθησαν καὶ ὡς πρὸς τὴν καπνοπαραγωγὴν. Ἡ χώρα εἶνε ὄρεινῃ, ἀλλ' ὑπάρχει καὶ πεδιάς ἐκτάτως γόνιμος, ἣ

«λευκὴ πεδιάς» ὅπου ἐκτείνεται καὶ τὸ Μοστάρ ἣ πρωτεύουσα τῆς Έρζεγοβίνης.

Ἡ τοπογραφία της

Τὸ Μοστάρ κατὰ πολὺ μειονεκτοῦν, ὡς πρὸς τὸν πληθυσμὸν, τοῦ Σαράγεβον, πρωτεύουσος τῆς Βοσνίας καὶ ἀριθμούσης 40 χιλ. κατοίκων, δὲν ἔχει πλείονας τῶν 14 χιλιάδων. Εἶνε μία πόλις ὡραία, μετὰ τὰς γραφικὰς στέγας τῶν οἰκιῶν της, ἐστεγασμένων δι' ἐρυθρῶν κεράμων.

Ἐκ τοῦ Μοστάρ διακρίνεται τὸ πελώριον ὄρος Βελές, οὐτινος ἡ κορυφή εἶνε γυμνῇ, ἀλλ' αἱ ὑπόρειαι εἶνε κεκαλυμμέναι ὑπὸ πυκνῶν δασῶν, ἀφθονοῦσαι κυνηγίου, προπάντων δορκάδων, αἰγάκων ὡς καὶ ἄρκτων.

Τὸ κλίμα, ὡς προείπομεν, εἶνε γλυκὺ, σπάνιοι δὲ εἶνε οἱ δριμυεῖς χειμῶνες καὶ ἡ χιὼν. Αἱ οἰκίαι τοῦ Μοστάρ εἶνε κτισμέναι ἐπὶ τῶν κλιτύων τῶν ὄρεων καὶ παρέχουν θέαν μικρῶν ἐπαύλεων καὶ πύργων. Διαφορῶνται δὲ εἰς δύο τμήματα, χωριζόμενα διὰ τοῦ ποταμοῦ Ναρέντα, οὗ αἱ ὄχθαι ἐνοῦνται διὰ τινος γαφύρας παλαιᾶς. Οἱ κάτοικοι εἶνε μεγαλόσωμοι, εὐρωστοί, μετὰ πρόσωπα κανονικά, ἐνδύονται δὲ μετὰ τὴν γραφικὴν ἐθνικὴν ἐνδυμασίαν. Ἐνδιαφέροντα κτίρια ἐν τῇ πρωτεύουσῃ εἶνε ἡ ὀρθόδοξος Μητρόπολις, πολλὰ τζαμιά, τὸ τοπαρχεῖον, ἐν ὡραῖον ξενοδοχεῖον κτλ.

Ἐπίσης ἡ πρωτεύουσα εἶνε τὸ κέντρον τῆς βιομηχανίας τοῦ ἐξαρέτου καπνοῦ καὶ τῆς οἴνοπαραγωγῆς. Οὐ μακρὰν δὲ τοῦ Μοστάρ εὐρίσκεται τὸ Βλαγιά, ἄλλοτε ἔδρα τῶν κυριάρχων τῆς Βοσνίας καὶ νῦν ἀπλοῦν χωρίον.

Ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς δὲ ὄχθης τοῦ Ναρέντα ὡραῖον χωρίον ἐξαπλοῦται, τὸ ἱστορικὸν Ποτσετέλι, τὸ ὁποῖον ἄλλοτε ἦτο φωλεὰ φοβερῶν ληστῶν, νεμομένων ἰδία τὰς γειτονικὰς παρῳαίας τοῦ Ἀδριατικοῦ. Τὴν σήμερον ὅμως εἶνε εἰρηνικωτέρα φωλεὰ ἐγγελεύων μόνον, ὧν ἀφθονία ὑπάρχει ἐν τῷ ποταμῷ.

Ἐν Έρζεγοβίνῃ, ἐκτὸς τῆς πρωτεύουσος, καὶ ταύτης ὀλιγαριθμοῦ, δὲν ὑπάρχουν ἄλλα κέντρα ἐνδιαφέροντα, οὔτε εἶνε ἐλπίς νὰ σηματοδοθῶσι τοιαῦτα ταχέως, καὶ τοῦτο, διότι δὲν ὑπάρχει ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ καθ' ὁλοκληρίαν βιομηχανία.

Ἀπ' ἐναντίας ὅμως ἐν Βοσνία ἡ βιομηχανία προοδεύει καὶ πρὸ πάντων ἡ ταπητουργία.

Τῆς Έρζεγοβίνης ὅμως ὁ πλοῦτος καὶ ἡ ζωὴ ἔγκειται εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἴνοπαραγωγῆς καὶ τοῦ καπνοῦ.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Η ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΕΝΗ ΓΑΛΗ

Τὸ δέρμα τῆς γαλῆς, ὡς γνωστὸν, παράγει ἠλεκτρισμὸν. Ἴδου λοιπὸν ὡραῖον πείραμα δι' οὗ ἀποδεικνύεται τοῦτο.

Θέσατε τοὺς πόδας μιᾶς καθέκτας ἐντὸς ποτηρίων, ὧν ἡ βᾶσις νὰ εἶνε στερεά. Παρακαλέσατε εἷτα ἐν πρόσωπον νὰ καθήσῃ ἐπὶ τῆς ἀπομονωθείσης ταύτης καθέκτας καὶ νὰ στηρίξῃ τοὺς πόδας του ἐπὶ μιᾶς ῥάβδου τῆς καθέκτας, ὡς φαίνεται καὶ ἐν τῇ εἰκόνι. Τότε ἐπὶ τῶν γονάτων του τοποθετεῖτε μίαν γαλῆν ἤσυχον, ἧς δέον νὰ κρατῇ τὸν πόδα τὸ καθήμενον πρόσωπον. Δεύτερον δὲ ἄτομον θωπεύει τὴν γαλῆν. Τότε ἂν ὁ κριτὸς εἶνε ξηρὸς, θὰ ἀκούετε εἰς ἐκάστην διὰ τῆς χειρὸς θωπεῖαν τριγμοὺς, ὀφειλομένους εἰς πολυαριθμοὺς σπινθηρὰς, οἵτινες ἐπιφέρουν εἰς τὴν ἀνύποπτον γαλῆν φοικιάσεις. Οὕτω ὡς βλέπετε ἐσχηματίσθη ζωσὰ ἠλεκτρικῆ συσκευῆ, ὃ δὲ παραγόμενος ἠλεκτρισμὸς αὐξάνει ἀναλόγως τῆς προστριβῆς διὰ τῆς χειρὸς. Προσθέτομεν δὲ ὅτι ὀκτὼ ἕως δέκα προστριβαὶ εἶνε ἀρκεταί, ὁπότε πλησιάζοντες τὴν χεῖρα σας ἐπὶ τῆς χειρὸς καὶ παντὸς ἄλλου μέλους τοῦ σώματος τοῦ ἀπομονωθέντος προσώπου, δύνασθε νὰ κάμετε πολλὰ πειράματα τοῦ στατικοῦ ἠλεκτρισμοῦ.

Τὸ παίγνιον τοῦτο διὰ νὰ ἐπιτύχῃ, πρέπει νὰ ληφθῶσιν αἱ ἐπόμεναι προφυλάξεις.

1ον). Νὰ πειραματισθῆτε ἐν καιρῷ ψυχρῷ καὶ ξηρῷ καὶ κατὰ προτίμησον πλησίον τοῦ πυρός.

2ον) Τὸ πρόσωπον, ὅπερ θὰ θωπεύσῃ τὴν γαλῆν νὰ θεριμῆν ὀλίγον τὰς χεῖρας του προσηγομένως.

4ον) Ἡ τριβὴ ἐπὶ τοῦ δέρματος τῆς γαλῆς νὰ μὴ γίνετα ἰσχυρά.

Προσθέτομεν δὲ ὅτι εἶνε κινδυνῶδες νὰ πλησιάσῃτε τὴν χεῖρα σας μετὰ τὴν τριβὴν ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ἀπομονωμένου προσώπου.

ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Αἱ παθήσεις τῶν βλεφάρων

Ὅλαι αἱ φλογώσεις τῶν βλεφάρων, ἢ βλεφαρίτις, ἢ ἐπιβλεβίτις κ.λ.π. προκαλοῦν πόρους ἀφορητοὺς, οἵτινες ἀποσοβοῦνται μόνον μετὰ συχρὰς πλύσεις ἀντισηπτικῶν.

Κατὰ τῆς φλογώσεως τῆς βλενωδου μεμβράνης ἢ ὅποια ἐνώνει τὸν βολβὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ μετὰ τὰ βλέφαρα, κάμετε χρῆσιν πλύσεων μαλακτικῶν μετὰ ζεστὸν ὕδωρ σταλάζοντες εἰς αὐτὸ μερικὰς σταγόνας κολλυρίου ἐκ θειοῦχου ψευδαργύρου, τοῦ ὁποῖου τὴν ποσότητα θὰ σᾶς ὑποδείξῃ ὁ ἰατρός. Ὅταν ἡ φλόγωσις γίνετα εἰς τὸ ἄκρον τοῦ βλεφάρου καὶ περισβάλλῃ τὸ μέρος τῶν βλεφαρίδων (βλεφαρίτις) ἀρχίσατε ἀμέσως σοβαρὰν θεραπείαν μετὰ χλιαρὰς πλύσεις (lotion) διὰ χαμαιμήλου ἢ βορικοῦχου ὕδατος, τὴν ὁποῖαν ὁ ἰατρός συμπληροῦ, διατάσσων μίαν κατάλληλον ἀλοιφήν.

Ὁ ἰατρός σας

ΟΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Κατὰ τῶν ὀχληρῶν ζωῶν.

Ἡ μάστιξ τῶν οἰκιῶν κατὰ τὸ θέρος εἶνε ἀνεκφυβόλος οἱ κορέσι. Ἴδου σκευασίς ἀποτελεσματικὴ, ἐξολοθρεύουσα τὰ κηρὰ καὶ τὰ ζώα καὶ τὰ ὄα των:

Aqua	1000,0
Acid. carbonique	20,0
Ol. lini	2,0
Liqu. Kal. caujt.	20,0
Magnes Chlorat.	10,0
Benzol	30,0
Naphtalin	1,0

Μετὰ χεῖρισθῆτε τὴν σκευασίαν ἐπανειλημμένως.

Ο ΝΕΩΤΕΡΟΣ ΑΒΡΑΑΜ

Τὸ ἀκόλουθον πολὺ περιέργον καὶ ἀξιοθαύμαστον γεγονός ἀσχηματίζεται ἐν τινὶ δημοσιεύματι ὁ ἀκαταπόνητος γεωπόνος κ. Σπ. Χασιώτης, ὡς πρὸς τὴν γονιμότητα τῆς Ἑλληνικῆς ἐννενηκοντούτουτος ἱερέως, ὃν ἐγνώρισε κατὰ τινὰ γεωποικικὴν περιόδειαν τοῦ εἰς τὸ χωρίον τῆς Κύμης Ὁξύλοθον.

«Ὁ Πατριάρχης Ἀντωνόπουλος καὶ εἰς τοιαύτην ἡλικίαν ἐξέκκοιθεῖ νὰ λειτουργῆ, νὰ μετακίνηται περὶ τὴν Κύμη, ἣτις ἀπέχει δύο σχεδὸν ὥρας καὶ νὰ ἐπιστρέφῃ αὐθημερόν. Ἔχει ἀκμαίαν τὴν διάνοιαν, τὴν ἀντίληψιν, τὴν μνήμην, τὴν κρίσιν καὶ παρέχει τὰς ἀρίστους συμβουλὰς εἰς τοὺς νεωτέρους περὶ ἐργασίας, περὶ ὑγιεινῆς καὶ περὶ ἀρετῆς. Ἡ φιλοπονία τοῦ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἡλικίαν εἶνε ἀπαραίτητος. Ἐγὼ εὗρον αὐτὸν κτίζοντα ἰδίαις χερσίν ἓνα μικροῦτοίχον τοῦ κήπου του.

Ἐκ τῶν 14 τέκνων τοῦ ζῶσι, φθάσαντα εἰς ἡλικίαν 25 μέχρις 60 ἐτῶν, τὰ 10, ἐξ ὧν 6 ἄρρεα καὶ 4 θήλειαι, πάντῃ ἐγγαμμοί.

Ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ 1 εἶνε ἱερεὺς, 1 ἱατρός, 2 δημοδιδάσκαλοι καὶ 2 γεωργοί, πάντες χρηστοί, εὐποροὶ καὶ ἀπολαύοντες μεγίστης ἐκτιμήσεως ἑαυτοῦ εἰς τὰ ἔργα του.

Ἐγγόνους ἔχει 55, δισεγγόνους δὲ ἄρρενας καὶ θήλειαι 23. Ἐκ τῶν ἐγγόνων αὐτοῦ 12 ἦσαν ἐγγαμμοί. Οὕτω εἰς τὴν οἰκογενεῖαν προσετέθησαν γκαμβροὶ καὶ νύμφαι, συζύγοι υἱῶν, θυγατέρων καὶ ἐγγόνων 22 καὶ ἀποτελέσθη οὕτως οἰκογένεια ἐξ 115 μελῶν, ὅλων ἐν τῇ ζωῇ. Τὸ μεγαλύτερον τῶν δισεγγόνων εἶνε θήλειαι, ἡλικίας 14 ἐτῶν, ἐξ οὗ ὁ εὐτυχὴς ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας ἐλπίζει ἐν τῇς ὀλιγίστων ἐτῶν νὰ ἴδῃ τὸ πρῶτον τρισεγγόνον. Καὶ τὰ ἄλλα κατὰ τὸ παρελθόν

Ὁ Πατριάρχης Ἀντωνόπουλος κατὰ φωτογραφίαν τοῦ πρώτου εἰσοδείτου.

ἔτος. Ἐκτοτε βεβαίως θὰ ἔχη κυζήσει ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῆς Ἀβραμικῆς αὐτῆς οἰκογενείας.

Εἰς τὸν σεβάσιμον γέροντα προέτεινε νὰ κλησθῆ μίαν ἡμέραν πάντῃ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του, ὡν πολλὰ ζῶσιν εἰς τὰς πέριξ κώμας, εἰς μίαν οἰκογενεϊκὴν ἐορτὴν καὶ νὰ φωτογραφηθῆ ἐν τῷ μέσῳ πάντων. Ἡ ἰδέα ἤρθε εἰς αὐτόν, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἐκεῖ φωτογράφος, ἵνα περὶ δώσῃ εἰς τὸν γενικὸν θυμακμὸν τὴν εἰκόνα τῆς ἐξόχου αὐτῆς οἰκογενείας, ἣτις βεβαίως εἶνε μίαν δόξαν διὰ τὴν φυλὴν μας.»

Ἡ «Φύσις» ἐπιθυμοῦσα νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν περιέργειαν τῶν ἀνεγνωστῶν τῆς, ἐσπεύσε νὰ ζητήσῃ τὴν φωτογραφίαν τοῦ νεωτέρου τοῦτου Ἀβραάμ, ὅστις προθύμως ἀπέστειλε τὴν μετὰ τῆς ἀκολουθοῦ ἐπιστολῆς του:

«...Στεροῦμαι δυστυχῶς οἰκογενεϊκῆς φωτογραφίας καὶ ἕνεκα τούτου ἀνεγκλίνομαι νὰ ἀποσταίλω ὑμῖν ἐσωκλειστώσας τοιαύτην, ἐν ἣ εἶμαι φωτογραφημένος πρὸ εἰκοσθετικῆς περιόδου μετὰ τῆς μακαρίτιδος συζύγου μου, ἀποθανούσης πρὸ ἑννέα ἐτῶν.

Ἐπὶ τῇ εὐκαίρῃ τούτῃ ἐπιτρέψατέ μοι, παρακαλῶ, ἀξιότιμη Κύριε, νὰ συμπληρώσω τὰς ὑπὸ τοῦ ἀξιότιμου Κυρίου Χασιώτου, λεπτομερεστάτης ἄλλως, περὶ τῆς οἰκογενείας μου πληροφορίας, ἀνεκέρων ὑμῖν, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν δισεγγόνων μου κῆρξεν ἐν τῷ μεταξὺ ἀπὸ 23 εἰς 32.

Εὐχόμενος εἰς τὸν Πανάγκτον Θεόν, ὅπως διατηρῆ ὑμῶς ὑγιαῖ καὶ εὐτυχεύοντα ἐν πάσι.

Διακίω ἀποστέλλομαι ὑμῶς ἐν Κριῶν Π. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ Ὁξύλοθος, 10/12 1908.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ο ΝΑΥΣΤΑΘΜΟΣ

ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΕΡΥΘΡΟΔΕΡΜΟΙ

Ἡ δημοσιευομένη ἐν σελ. 164 εἰκόνα τῶν ἐρυθροδέρμων Ἰνδῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐπὶ αὐτοκινήτων, δὲν εἶν' οὔτε τῶν ἀποκρῶ μετεμφίσεως, οὔτε τῆς φανταστικῆς τινος μυθιορῆματος περιπετειῶν.

Εἶνε πράγματι αὐτόχθονες Ἰνδοί, εἶνε οἱ ἀπόγονοι τῶν ἀλιθῶν ἐκαίνων ἐρυθροδέρμων, οἵτινες εἶδον διὰ πρώτην φοράν τοὺς λευκοὺς ἐπὶ τῆς ἀρχαίας χόρας των, εἶνε τέλος τέκνα τῶν ἀφελῶν ἐκείνων ἀνθρώπων, οἵτινες ἐπώλησαν τὴν νῆσον Μανχάττα, — ἦτοι τὸν τόπον ὅπου ἐφυῶνται ἡ νεώτερα Βαβυλών, ἡ Ν. Ὑόρκη — εἰς τοὺς πρώτους Ὀλλανδοὺς ἀποίκους, ἀπὸ δέκα ἑκατομμύριων, τριάκοντα ζευγῶν περινημίδων, δέκα ὄπλων, τριάκοντα τόξων, τριάκοντα λεβήτων καὶ ἐνὸς χαλκίνου μαγειρικοῦ σκεύους, δηλαδή ἀπὸ ἐμπορευμάτων ἀξίας 25 φρ. Ἐντὺ σήμερον εἶνε ἀμφίβολον, ἂν ἀρκούν 25 δισεκατομμύρια διὰ τὰ τὴν ἐπαναίτησιν!

Οἱ αὐτόχθονες λοιπὸν οὗτοι, ὀνομαζόμενοι ἐρυθροδέρμοι, διότι χρωματίζονται τὸ σῶμα των δι' ἐρυθροῦ χόματος καὶ τῶν ὁμοίων τὰ πρόσσωπα εἶνε χόματος σοκολάτας, ἐπ' ὅσον καὶ σήμερον, περὶ τὰς 500,000 εἶν' αὐτῶν καὶ μάλιστα δένασθε νὰ ἀπαντήσετε τοιαύτους καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Ν. Ὑόρκη. Μίαν ὥραν δὲ διὰ τοῦ τραμβαῦ, ἀναχωροῦντες ἐκ τοῦ δημοσίου τοῦ Βροῦκλιν, δένασθε νὰ μεταφερθῆτε εἰς ἓν μικρὸν χωρίον τοῦ Λόγγουιλαν, οὗτος ὅλοι οἱ κάτοικοι εἶνε ἀληθεῖς τύποι τοῦ Ἰνδικοῦ γέ-

ρονος. Ἀλλὰ πρὸ πολλοῦ ἐγκατέλειψαν τὸ ἔθνη τῶν αὐτῶν ποικιλόχρωμον ἔθνος, ἀφομοιοθέντες κατὰ τοῦτο πρὸς τὰ γειτονικά χωρία. Οἱ αὐτόχθονες δὲ οὗτοι, χωροῦντες κανονικῶς πλέον πρὸς τὸν πολιτισμὸν, μετὰ θλίψεως θὰ σκέπτονται βεβαίως πόσον ἀφιλοκεροῦς ἐπῆρξαν οἱ πρόγονοί των εἰς τὰς ἰδαφικὰς παραχωρήσεις.

Διὰ νὰ συνατήσῃ τις ὅμως ἐρυθροδέρμονες ἐνδεδυμένους, ἀκόμη ὡς καὶ οἱ πρόγονοί των, πρέπει νὰ διατρέξῃ ἱκανὴν διὰ τοῦ σιδηροδρόμου ἀπόστασιν, ἔπειτα νὰ διανῶσῃ ἑρισπὸς ὥρας τινὰς εἰς ὅσον εἰσόδῃ εἰς ἓν ἐκ τῶν καταλυμάτων ὅπου διατίθεται ἤδη τὰ λείψανα φυλῆς τινος, διατελοῦντα ἐπὶ τὴν προστασίαν τοῦ Ἰνδικοῦ γραφείου.

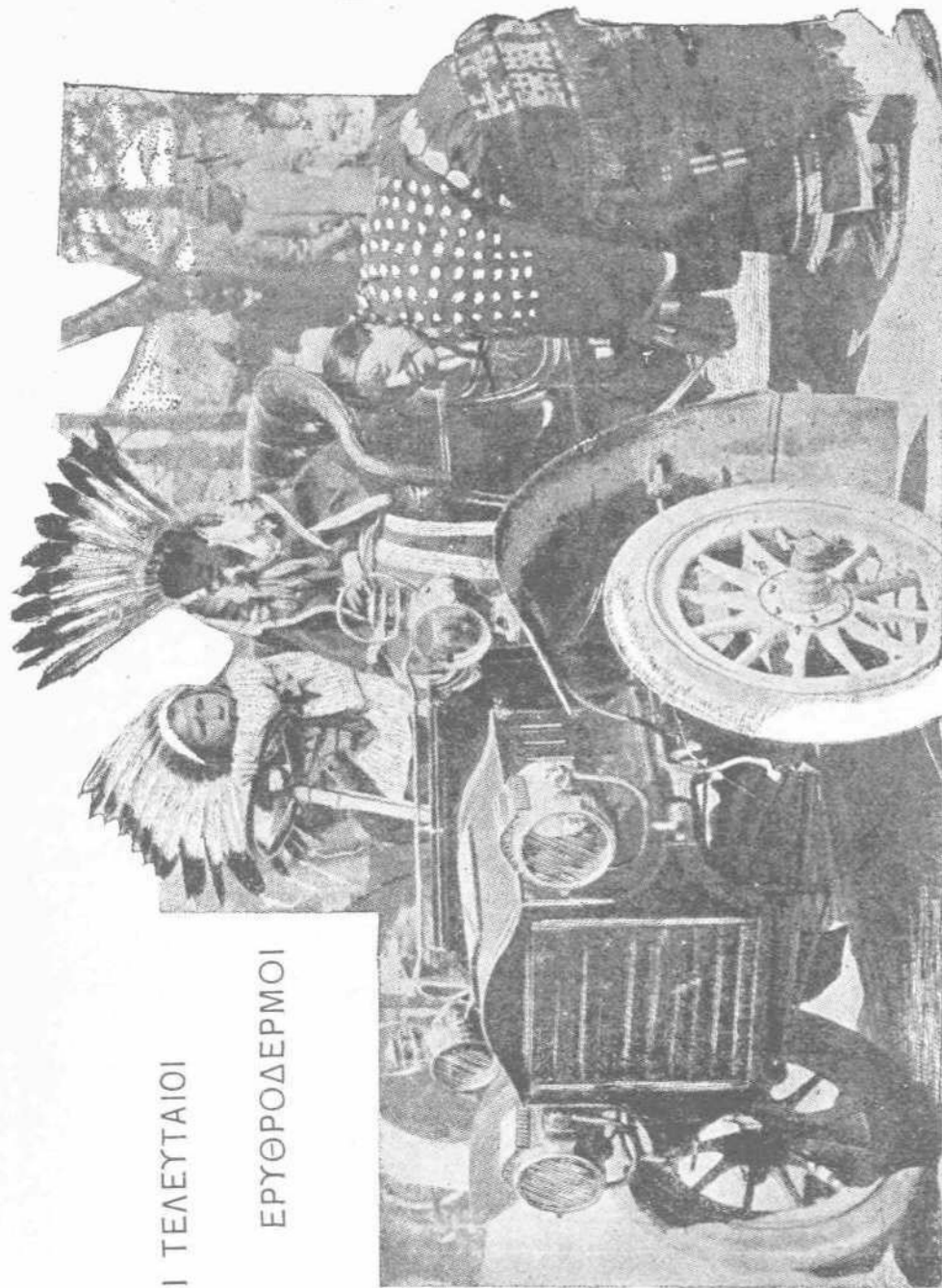
Ἐπὶ παραδείγματι εἰς τὸ Λακοτά, ὅπου ζῶσιν ἀκόμη περὶ τὰς 20,000 τῆς φυλῆς τοῦ Σιού, γιγαντιαίων ἀνθρώπων εἶς ποδῶν ἑφθον, μίαν τῶν ὀρειωτέρων ἀνθρωπίνων φυλῶν:

Ἐκεῖ θὰ συνατήσετε τοὺς ἀληθεῖς ἐρυθροδέρμονες τῶν μυθιορῆμάτων, διατηροῦντας τὰ ἐνδύματα καὶ τὰ ἔθνη τῶν προγόνων των καὶ μάλιστα ἂν τύχῃ νὰ συμπέσῃ ἡ ἐπίσκεψίς σας μετὰ τὴν ἐορτὴν τῆς «Σελήνης τοῦ κενηρίου».

Ἐννοεῖται, ὅτι πλῆθος περιγητῶν ἐπισκέπτονται τὴν ἀρχαίαν ταύτην καὶ συγχρότως ἐκπολιτισμένην γῆν τῆς γῆς. Ἀκριβῶς δὲ τὸ περιεργον τοῦτο γεγονός ἡ ὀπισθεν εἰκόνα δεικνύει.

Ἀλλὰ θὰ μελαγχολήσετε σκεπτόμενοι, ὅτι δὲν ἀπέχει πολὺ ἡ ἐποχὴ, καθ' ἣν ἡ περιέργος αὐτὴ φυλὴ δὲν θὰ εἶνε πλέον ἢ ἀνάμνησις.

ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ

ΕΡΥΘΡΟΔΕΡΜΟΙ

Περίεργον σύμπλεγμα τού πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἀγριότητος. Τὰ τελευταῖα λείψανα τῆς ἀγρίας φύλης τῶν ἐρυθροδέρμων ἐπὶ αὐτοκινήτου. (Σελ. 163)

... Δημηθύνειο ταχέως εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Πουβερά . . .

Ο ΣΙΔΗΡΟΥΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

(ΔΙΗΓΗΜΑ)

Βραδεῖν ἡ ἡμέρα ἀνέτειλε, πλήρης οὐμίχλης. Τὴν αὐγὴν εἶχε βρέξει. Τὰ δὲ νέφη διευθυνόμενα πρὸς δυσμὰς, φαιόχρωα καὶ ἀπειλητικὰ, διελύοντο καὶ συνεπικνούοντο συνεχῶς.

Τὸ ὕδωρ ἐπλημμύρει ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἡ ὄσμη τῆς γλόης, τοῦ φλοιοῦ καὶ τῶν φύλλων παντοῦ ἀνεδίδετο. Ἦτον ἡ ὄσμη τῆς ζωῆς, ἡ μάλλον αὐτὴ αὐτὴ ἡ ζωὴ.

Ὁ Κλαύδιος Βαργάλ σταματήσας ἐπὶ τοῦ κατωφλίου τῆς θύρας τοῦ ἀνέπνεε τὸν ὑγρὸν ἀέρα, χωρὶς ὄμως εὐχαρίστησιν. Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἐφωσφορίζον, ἐγένετο ὠχρὸς καὶ ἔπειτα κόκκινος καὶ ἐμουρμούριζε χαμηλοφώνως λέξεις τινὰς, ἐν αἷς διεκρίνετο κάποια ὄργη. Εἰσήλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ καὶ προσεπάθησε νὰ ἐξελέγξῃ λογαριασμοὺς τινὰς. Ἀλλὰ δὲν ἠδύνετο νὰ ἐργασθῇ. Ἐσκόρπιζε καὶ ἀνελάμβανε τὰ χειρόγραφα ἢ ἐγύριζεν εἰς τὸ δωμάτιόν του μὲ φρικώδη ἀνυπομονήσιν.

Ἦτο μεγάλωσμος ἀνὴρ μὲ φυσιογνωμίαν συμπληθῆ, ἐκφορᾶζουσαν ἐνεργητικότητά καὶ θέλησιν. Ἐξέμετακλεύετο λατομεῖα σχιστολίθων, ἐκαλλιέργει τὰ χωράφια τοῦ καὶ ἔτρεφεν ἵππους.

Ἐξῆ καλὰ, ἂν καὶ κάποτε ἔσφαλλεν εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις του.

Ἐνῶ λοιπὸν ἠτοιμάζετο νὰ ἐπικναλάβῃ τοὺς λογαριασμοὺς του, εἰσέρχεται ἡ σύζυγός του μὲ φυσιογνωμίαν ταρκαγμένην.

— Τρομερὸν! ἀνέκραξεν. Ἐδολοφόνησαν τὸν Πέτρον Πουβερά, μὲρα μασημέρι! . . .

Καὶ ἐσήκωσε τὰς χεῖρας τῆς ἀπελπιστικῶς, μὲ τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ἠλλοιωμένου ὡς ν' ἀνείγειλε τὸ τέλος τοῦ κόσμου.

Ἦτο ἐν ἀγαθὸν πλάσμα, πολὺ λαίμαργον, παχύτατον μὲ παιδικούς ὀφθαλμοὺς καὶ πνεῦμα κοινόν.

— Μπα! ἀνέκραξεν ὁ σύζυγός της, στρέφων τὴν κεφαλὴν.

Κατ' ἀρχὰς ἐφάνη ἀδιάφορος, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ὀργισάσας, προσέθηκε:

— Ποῦ τὸν ἐδολοφόνησαν;

— Ἐμπρὸς εἰς τὴν πόρτα τοῦ καὶ δὲν εἶνε πολὺ ὄρα . . .

— Ἀπὸ ποῦ τὰ εἶπες;

— Ἡ Ρόζα ἐπερωτῶσε καὶ μοῦ τὸ εἶπε. Ἐτρεχε στὸ δημαρχεῖο μὲ κάτι ἄλλους.

— Αὐτὴ τὸν πρωτοεἶδε;

— Δὲν ἤξεύρω.

Ἀνέπνευσε μὲ ἀνκαούφισιν καὶ ἡ ψυχραιμίαν ἐπανήρχετο εἰς τὸ πρόσωπόν του. Μετὰ μικρὰν δὲ σιγὴν ἐψιθύρισε σφογγίζων τὸ πρόσωπόν του.

— Εἶνε ἀποτρόπαιον.

Ἐπειτα ἐπλησίωσε τὸ παρὰθυρον καὶ ἐσήκωσε τὸ παρκαπέτασμα. Φωναὶ ἀνεστάτουν τὸ χωρίον καὶ τοὺς ἀγροὺς, ἄνθρωποι δ' ἔτρεχον πρὸς τὴν κατωκίαν τοῦ Πέτρον Πουβερά, κειμένην εἰς τὴν ἀνταποκτικὴν ἄκρην τοῦ χωρίου, ἐνῶ ἄλλοι ἐπολιόρκουν τὸ δημαρχεῖον.

Ἁ Γιαννῖδες καταθέτει ἐπιβαρυντικὰ διὰ τὸν Βαργά.

Ὁ Κλαύδιος ἦτο στενοχωρημένος· ἰδρώς λεπτὸς ἐφαίνετο ἐπὶ τῶν κροτάφων του καὶ ἐπὶ τῆς ρίζης τῶν τριχῶν του.

— Δὲν εἶνε οὔτε τρία τέταρτα τοῦ ὠμιλοῦσκαμε, ἐψιθύρισε διὰ φωνῆς βραχνῆς.

Ἡ σύζυγός του ἐκπληκτος στραφείσα ἐφώναζε :

— Τρία τέταρτα; Καλέ τί λέγεις; Ἄ! μὰ εἶνε φοβερόν.

Ὁ Κλαύδιος ἐσήκωσε τοὺς ὤμους του καὶ ἔπειτα, ὡς λαθὼν ἀπόφασιν ἀμετάτρεπτον, εἶπε.

— Πᾶω νὰ ἰδῶ.

— Κ' ἐγὼ θέλω νὰ ἔλθω, προσέθηκεν ἡ σύζυγός του.

— Δὲν εἶνε εὐχάριστον θέαμα. Καλλίτερον μείνε.

Ἡ κυρία Βαργάλ μ' ὄλην τὴν περιέργειάν της ἠναγκάσθη νὰ ὑπακούσῃ ὡς συνήθως.

Μετ' ὀλίγον ὁ Κλαύδιος διηυθύνετο μὲ μεγάλαν βήμακα πρὸς τὴν οἰκίαν τοῦ Πουβερά. Καθ' ὁδὸν οἱ ἀνθρώποι τὸν παρετήρουν μὲ ὑποπτα βλέμματα, τοῦτο δ' ἐννοήσας συνέπτυξε τὰς ὀφρῦς του καὶ ἐτάχυνε τὸ βῆμα του.

ΟΙ ΔΥΟ ΕΧΘΡΟΙ

Τὸ οἶκημα τοῦ δυστυχοῦς Πουβερά ἔκειτο μακρὰν πρὸς τὸ μέρος τῆς δημοσίας ὁδοῦ, πολὺ παλαιόν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ χρόνος εἶχεν ἀφήσει κατασπῆξιν ἕλην. Ἦτο διώροφον μὲ πρόσφιν βλέπουσαν πρὸς τοὺς ἀγρούς καὶ τὸν ποταμόν.

Ὁ Πέτρος Πουβεράς, γῆρας καὶ ἄνευ τέκνων ἐκαλλιέργει ἱκανὴν ἔκτασιν, τεσσαράκοντα ἑκταρίων περὶπου. Ἦτο εἰς ἀκοινωνήτος, σχεδὸν μισάνθρωπος, ἡ μικρὰ δὲ ἐκτίμησις τῶν χωρικῶν πρὸς αὐτὸν προήρχετο ἕνεκα τῆς ἐργατικότητός του καὶ τῆς πρὸς τὴν γῆν ἀφροσιωπέως των. Ἐν συνόλῳ οὐδεὶς τὸν ἠγάπα. Ἐμίσει μόνον ἓνα, τὸν Κλαύδιον Βαργάλ. Ὁ δὲ λόγος τῆς ἀμοιβῆς των ἔχθηκε προήρχετο ἐκ τῆς συγκρούσεως τῶν συμφερόντων των καὶ τινος διεκδικουμένου ἀγροῦ.

Καίτοι δὲ ὁ Πουβεράς εἶχε κατὰ βῆθος ἄδικον, ἐθόλωνε ἀπὸ καιροῦ τὴν ὑπόθεσιν, προσπαθῶν διὰ παντὸς μέσου νὰ κερδίσῃ.

Ὅταν λοιπὸν ὁ Βαργάλ ἐπλησίωσε, διέκρινε τὸν ἀγροφύλακα καὶ τὸν ἱκτρὸν ἐξετάζοντα λεπτομερῶς τὸ πτώμα, ἐξηπλωμένον ἐπὶ τοῦ κροτάφου τῆς θύρας του. Ἐκ τοῦ κενίου, ἔβλεπε διεκρινετὸ ἐν ῥῆγμα, παρὰ τὸν ἀριστερὸν κροτάφον, ἔτρεχεν αἷμα. Παρὰ τὸ πτώμα ἔκειτο καὶ μίαν σφύρα αἱματωμένην.

ΕΠΗΚΙΝΔΥΝΟΣ ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑ

Μόλις ἐπλησίαζεν ὁ Κλαύδιος, οἱ χωρικοὶ ἐτραβήθησαν ὀλίγον, ἐνῶ τὰ γυμνὰ ἐδειχον σαρκαστικὰ πρόσωπα. Ὅλοι δὲ ἐκράτουν ἀγωνιώδη σιωπὴν.

Τέλος ὁ ἀγροφύλαξ πρῶτος ὠμίλησε. Ρίψας βλέμμα ὀργίλον ὑπὸ τὰ ἀργυρά του ὀμματουάκια, ἐβρυχήθη :

— Σκαμὸς!

Καὶ ἀπευθυνόμενος εἰς ἓνα ραιθόποδα χωρικόν, τοῦ ὁποίου τὸ κατέρρευθρον πρόσωπον ἐδείκνυεν ἔκτακτον ἐνδιαφέρον :

— Γιαννιέ, τοῦ εἶπε, ἦτανε ὠτώμισυ ἡ ὄρα, ὅταν εὐρήκαε τὸ πτώμα :

— Ναὶ καὶ κατὰ λεπτὰ διὰ τὴν ἀκρίθειαν, ὅταν τὸν βρῆκα ἐμπρὸς στήν ἐκκλησιά.

— Εἴμεθε μάλιστα καζὺ, προσέθηκε γυνὴ τις μὲ πρόσωπον ἀπεχθές, πλήρες ἀκροχορδῶν.

— Σιωπή! Ἦτο λοιπὸν ὠτώμισυ. . .

Ἐπειτα ἐβήξεν ἐλαφρὰ, ἔλαβεν ὕψος φοβερόν καὶ εἶπε :

— Καὶ τί παρετήρησε ἓνα τέταρτο προτήτερ;

Ὁ χωρικός ἐρρίψε λαθραῖον βλέμμα πρὸς τὸν Βαργάλ καὶ ἀπήντησεν :

— Εἶδα κάποιον νὰ βγάλῃ ἀπὸ τὸ σπῆτι τοῦ Πουβερά. . .

— Ποῖόν;

Ρίγος κατέλαβε τοὺς παρευριστομένους.

— Ποῖον; ἐπανελάθεν αὐστηρῶς ὁ ἀγροφύλαξ.

— Ἐμένε! ἀνεφώνησεν ὁ Κλαύδιος μὲ φωνὴν δυνατήν.

Ἡ αἰσθησις ὑπῆρξε βραθεῖα. Ὅλοι ὠχρίασαν. Ὁ δὲ ἀγροφύλαξ ἐν ἐκπλήξει μείνας ἄφωνος ἐπὶ τινι δευτερόλεπτι, ἐψιθύρισε τέλος :

— Σεῖς! Πολὺ καλὰ!

Νὰ τὸ ἐπανελάθετε καὶ εἰς τὸν κύριον δῆμαρχον.

Πράγματι ἐφθινεν ὁ ἄρχων τοῦ χωρίου.

Ἦτον ἄνθρωπος ἐκτάκτως ἀδύνατος, μὲ ὠχρὰς πρεσίας καὶ κοίλους ὀφθαλμούς πληρεῖς δυσπιστίας καὶ διορκτικότητος. Μετὰ μικρὸν ἐξετάσιν, ἀπέτεινε ἐρωτήσεις τινὰς ἀπκριτικῆτους εἰς τὸν ἱκτρὸν καὶ τὸν ἀγροφύλακα καὶ ἔπειτα εἶπεν, ὥστε ν' ἀκουσθῇ παρ' ὅλων.

— Μὴν ἀφήσετε νὰ πλησιάσουν ἄλλοι ἄνθρωποι. Ἐκ τῶν παρόντων δὲ νὰ μὴ φύγῃ κανεὶς.

Ἄλλὰ δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ ἀπικτήσῃ τοῦτο, διότι κανεὶς καὶ προπάντων καμμία δὲν θὰ ἐδίδε τὴν θέσιν της, οὔτε δι' ἐν τῷ ἄλλῳ. Ἐπειτα ἐπηκουούθησε μικρὰ σιγῇ, καθ' ἣν ὁ δῆμαρχος ἐβήταζε τὰ μέρη, μὲ πολλὴν μεθοδικότηκα. Τέλος ἐμωμόρισεν :

— Εἶνε πολὺ παράξενον πρᾶγμα. Ἐσύγγυσαν τὰ ἕλην πρὸς τὸ μέρος τοῦ χωρίου.

Ἐθώπευσε διὰ τῆς χειρὸς τὸ μέτωπόν του καὶ ἤρχισε τὴν δικαιοσύνην ἀνάκρισιν τοῦ ἀγροφύλακος.

— Εἶνε πολὺ ἐπιβουρηντικὴ ἡ θέσις σας, παρετήρησεν ὁ δῆμαρχος.

Ὁ Σαρδαλιώτης ἐβήγανεν ἐκ τῶν θάμνων τὸν αἰδηροὸν στανυόν.

— Τὸ βλέπω, ἀπήντησε διὰ θλιβερῆς φωνῆς ὁ Βαργάλ.

— Καὶ τί ἐκάματε εἰς τὸ οἶκημα τοῦ Πουβερά;

— Μίαν ἐπίσκεψιν. . .

Καὶ βελόνη ἂν ἐπιπτεθῆ ἤκουετο. Ὁ Γιαννιὸς εἶχεν εἰς τὰ χεῖλη του εἰρωνικὸν μειδίσμα, μυστηριώδες καὶ ἡ δισταρμεμένη χωρικὴ ἤκουε κινουσα τὴν κεφαλήν.

— Μίαν ἐπίσκεψιν; Ἄλλὰ δὲν εἴσθε μαλωμένος μὲ τὸν μακκρίτην;

— Δὲν ἐσυμφωνοῦσκαμεν.

— Τότε ἡ ἐπίσκεψίς σας, πρέπει νὰ ὀμιλογήσῃ, ὅτι εἶνε ὀλίγον περὰδύτος!

— Δὲν ἦτο οὐλικὴ ἡ ἐπίσκεψίς μου, ἀλλὰ ἐπῆγα πρὸς συνδιαλλαγήν.

— ὦ! ὦ! ἐψιθύρισεν ὁ Γιαννιὸς, ἐνῶ ἡ χωρικὴ ἐπολλὰ κλάσασκε τὰς κινήσεις τῆς κεφαλῆς της.

Αἱ πρεσίες τοῦ Βαργάλ ἐπαρρωρώθησαν.

— Καὶ πῶς κατέληξεν ἡ ἐπίσκεψίς σας, ἠρώτησεν ὁ δῆμαρχος.

— Ἀσχημα. Ὁ Πουβεράς δὲν ἤθελε τίποτε ν' ἀκούσῃ καὶ ἐμωλόσκαμε.

— Στὰ καλὰ!

— Μάλιστα.

— Ἐαυτοπλήθατε;

— Τὸν ἄρχαζικ ἀπὸ τὸ λακμύ. Γιὰ μίαν στιγμὴν ὅμως. . .

— Τέλος πάντων τὸν ἀποπῆρες.

— Καθόλου. Στὴν ἀρχὴ δὲν ἤξευρα τί ἔκανα καὶ ἐβέβηκα ἀπότομα. Δὲν τὸν ἐκτύπησα ὅμως, διότι ἐσκέφθηκα ὅτι ὁ Πουβεράς δὲν εἴμπορούσε νὰ ἀντισταθῇ.

— Δὲν ὑπερασπίθηκα;

— Σχεδὸν ὄχι. Μόνον τὸ σκακί μου ἐκρωτοῦσε.

Ὁ ἄρχων παρετήρησε τὸ ἔνδυμα τοῦ Βαργάλ καὶ εἶδε πράγματι, ὅτι ἔλειπεν ἐν κομβίον.

— Μόνον αὐτὰ συνέβησαν;

— Μάλιστα.

— Εἶσαι βέβαιος, ὅτι δὲν τὸν ἐκτύπησε;

— Τὸ ὀρκίζομαι.

— Καλὰ.

Ἦδη ὅλοι εἶχον ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τὸν Βαργάλ πρὸς τὸν ὁποῖον ἐραιπταν βλέμματα δύσπιστα. Τκυτοχρόνος ὁ δῆμαρχος ἤρχισε νὰ ἐξετάζῃ τὸν Γιαννιὸν καὶ τὴν χωρικήν.

Εἶχον ἀκούσει τὸν θόρυβον τῆς φιλονεικίας καὶ βραβεῖς τινὰς φράσεις.

Ἐπειτα εἶδον ἐξερχόμενον τὸν Βαργάλ. Δέξας δὲ λεπτὰ περίπου μετὰ κατὰ, μίαν ὑπηρετρίαν ἐπιστρέφουσαν ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐξέβλεβε κραυγὰς φοβεράς. Ἐτρεξάν τότε καὶ εἶδον τὸν Πουβεράν ἐξηπλωμένον εἰς τὸ κατώφλιον. Ἄλλο τίποτε δὲν εἶξευρον.

Τὰ ἴδια ὠμολόγησε καὶ ἡ ὑπηρετρίαι.

Η ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΠΙΣΤΟΠΟΙΕΙΤΑΙ

Εἰς ἐκάστην μαρτυρίαν ὁ Βαργάλ ἐγένετο ὠχρότερος. Οἱ χωρικοὶ ἐψιθύριζον κκαυὰς λόγους, ἐνῶ ὁ ἀγροφύλαξ προσεπάθει ν' ἀπομακρύνῃ τοὺς νεσεργουμένους.

— Βλέπετε; εἶπεν ὁ δῆμαρχος ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν Βαργάλ. Πέντε μαρτυραὶ συμφωνοῦν ὅτι εἰς τὸ διάστημα τῶν δεκά λεπτῶν, ἀφ' ὅτου ἐβήθη ἀπὸ τὴν οἰκίαν, ἔως ὅτου εὐρέθη τὸ πτώμα τοῦ Πουβερά, κανὲν ἄτομον δὲν ἐφάνη οὔτε πλησίον, οὔτε εἰς τὰ πέριξ.

Ὁ Βαργάλ ἔμνε σιωπηλός, αἱ χεῖρες του ἔτρεμαν καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ του ἔκκινον ἐκ τοῦ πυρετοῦ.

— Πρὸς τούτοις ἰδοὺ τί εὐρέθη πλησίον τοῦ πτώματος!

Καὶ ἀποτόμως τῷ ἐπέδειξεν ἐν κομβίον ὅπερ ἐκράτει σφικτὰ εἰς τὴν χεῖρα του. Ἦτο δὲ ἀπὸ τὸ ἔνδυμα τοῦ Βαργάλ. Οὗτος κινήσας περιλύπως τὴν κεφαλήν του, ἐψιθύρισε :

— Δὲν σας ἐκρωψά ὅτι μὲ ἐπίσκαεν ὁ Πουβεράς ἀπὸ τὸ σκακί μου.

— Πολὺ καλὰ! Ἄλλὰ πῶς ἐβήγατε τὸν θάνατόν του;

— Δὲν καταλαβαίνω τίποτε.

— Δὲν ἐβήγατε παρὰ διὰ μιᾶς μόνον ὑποθέσεως.

— Κλαύδιε Βαργάλ, προσέθηκε μὲ ὕψος ἐπίσημον. Γνωρίζω, ὅτι δὲν εἶσαι ἱκανὸς νὰ βάλῃς

ούτε μίγαν. Είσαι τιμωτάτος. 'Αλλά φαίνεται παρεφέρθη. Καί παρεφέρθη πολύ άσχημα.

Είπε τήν αλήθειαν.

— Είπα ύλην τήν αλήθειαν.

'Ο δήμαρχος σκύψας έλαβε τό σφυρίον και δεικνύων αυτό, είπε:

— Δέν εκτύπησας σύ τόν Πουβεράν με αυτό τό σφυρί :

— Δέν τόν εκτύπησα εγώ.

— Μήν επιμένεις. Νομίζω, ότι είνε φρονιμώτερον νά τό ύμολογήσης, πριν έλθη ό δικαστής.

— Δέν έχω τίποτε νά προσθέσω. Είμαι, άθώς του φόνου του Πουβερά.

— 'Αλλά βλέπεις, ότι όλα τά περιστατικά σέ επιβαρύνουν.

— Τό ύμολογώ, άλλ' είμαι άθώς !

Ψίθυρος ήκούσθη έκ των περρευρισκομένων.

'Ο δήμαρχος δι' ενός βλέμματος επέβλεπε σιγήν.

— Κανείς δέν θά σάς πιστεύσει.

— Θάνκτος είς τόν κκούργον ! εδύθησε τό πλήθος.

'Ο Κλαύδιος έχμηλήωσε τήν κεφαλήν. Ένωθεί, ότι τό πεπρωμένον ήτο αδύνατον νά άποφύγη. Καί διá των έσφιγμένων του αδύτων άσθενώς έξήλθε μία λέξις, « Έχάθηκα ! »

ΑΠΡΟΟΠΤΟΣ ΕΠΕΜΒΑΣΙΣ

Ούτω λοιπόν μετά τό τέλος τής άνακρίσεως έκλεισαν τόν Βαργάλ είς έν δωμάτιον τής Δημαρχίας. Έξω ήκούοντο οι ουρλικισμοί του πλήθους, ανάμικτοι με ύδρεις και άπειλάς. 'Αλλά ό Βαργάλ δέν έφρόντιζε καθόλου περι του ύγλου. Έσεκέπτετο τήν γυναίκα του και τόν έκυτόν του. Έπειτα προσεπάθει νά εισδύση είς τό μυστήριον τής δολοφονίας. Τίποτε όμως δέν έβλεπε είμή σκότος.

Τέλος αί μελαγχολικά σκέψεις του διεκόπησαν από τήν άριζιν του άγροφύλακος, διá νά μεταφερθή πρό του άνακριτού. Καθ' οδόν ύπέστη μαρτύριον από τους χωρικούς. Οι φίλοι του εκράτουν επιφυλακτικήν σιωπήν. Μόνον έν άτομον τόν έπλησίασε και τώ έσφιγξε τήν χείρα. Εφάνετο ως ύποπτον ύποκείμενον, ήτο κάποιος κατασκευαστής ζυλοπεδίλων, άγνωστον που δικμένων, πολλάκις γενόμενος άρκετος επί πέντε ή έξ ήμέρας. Έθρυλλείτο, ότι είχε μνήαν νά τας διέρχεται είς τά δάσος.

'Ο Βαργάλ ένεθυμήθη ότι κάποτε είχε ευεργετήση τόν παράδοξον αυτόν άνθρωπον, όστις ήδη μόνος εξ ύλων των φίλων του προσήλθε νά τώ θλίψη τήν χείρα και βυθίζων τό άγριον βλέμμα του επί του προσώπου του, εφώναζε.

— Είσαι άθώς, κύρ Βαργάλ και βάζω τό χέρι μου στή φωτιά !

Οί λόγοι ούτοι βαθύτατα συγκείνισαν τόν Κλαύδιον. Μετ' όλίγον έστατο ένώπιον του άνα-

κριτού και του δημαρχου, ότινες πεπεισμένοι περι τής ένοχής του τόν έπερίμενον με αύστηρόν ύφος.

Και πάλιν επανέλαβεν ό Βαργάλ τά διατρέξεντα. 'Ο άνακριτής δέ όστις μέχρι τέλους τόν ήκουεν άνευ δικκοπής τινος, είπε σιγαλώς και καθκρώς :

— 'Η κατάρθεσις, τόσω των μαρτύρων, όσον και ή ιδική σου, σέ ένοχοποιούν. Εξμεθα ήναγκασμένοι νά διατάξωμεν τήν κράτησίν σου.

Τήν φοράν ταύτην έσθέσθη και ή τελευταία του έλπίς. 'Ο Κλαύδιος έρριψε παρατεταμένον βλέμμα επί τής αύλής, τής οικίας και του πτώματος. "Όλα συνόμωσαν έναντίον του. Οι άνθρωποι και τά άψυχα, νεκροί και ζώντες. Αί ήμέρας, οι μήνες τά διακρούσαντα, έν τιμότητι έτη του ουδέν ελογίζοντο. Καί κύπτων τό μέτωπον πρό τής τυφλής είμαρμένης, έμωρμούρισεν :

— Είνε αλήθειαν, δέν ήμπορείτε νά με άφήσετε... Καί εκείνοι, προσέθηκε μετά μικράν παύσιν, δεικνύων διá του βλέμματος τους χωρικούς, εκείνοι ήμπορούν τώρα νά με καταδικάσουν.

Τότε μία άγρία φωνή ήκούσθη από τό βάθος τής αύλής.

— Βάζω τά χέρια μου στή φωτιά, ότι ό κύρ Βαργάλ είνε άθώς.

Συγχρόνως ένεφάνισθη πρό των δικαστών ό μυστηριώδης σκνδαλοποιός.

— Τί θέλεις, τώ είπαν ούτοι άργίλωσ.

— Θέλω νά άποδείξω, ότι είνε άθώς, σάς λέγω :

'Ο Κλαύδιος έσήκωσε τήν κεφαλήν κατάπληκτος. "Ηθελε νά ελπίση άκόμη, άλλ' οι άφφελμοί του εξέφραζαν τήν ματαιότητα και τό γελοϊον τής τωκούτης σκέψεως.

— Τό όνομα και τό επάγγελμά σου, είπε ψυχρός ό δικαστής.

— Ζάκ Βινώ, τσοκκράς.

— Λέγε, τί ξέρεις.

'Ο παράδοξος άνθρωπος έστάθη όλίγον. Οι όφθαλμοί του εξήτασαν προσεκτικά τήν οικίαν, τό κτώφλιον και τινες θάμνους πυκνούς παρά τό θύμα. Έπειτα είπε :

— Κύριοι δικαστάι. Δέν υπάρχει δολοφόνος. Δέν τόν έσκότωσε κανείς.

— Πρώσεχε μάρτυς. Δέν παίζουν ούτω με τήν δικαιοσύνην !

— Σάς λέγω, ότι δέν είνε ούτε άνδρας, ούτε γυναίκα που έσκότωσαν τόν Πουβερά. Είνε ό σιδερένιος σκυρός όπου εύρίσκετο εκεί ψηλά, τόσα χρόνια τώρα.

"Όλοι έστρέψαν τους όφθαλμούς των εκεί και ό άνακριτής ήρώτησεν :

— 'Υπήρχε εκεί σκυρός :

— Μάλιστα, κύριε δικαστή ! Χθές άκόμη τόν είδα.

— 'Ως βλέπω πάσχετε, κύριέ μου. Είνε λυτηρόν.
— Ναί είμαι καμπούρης. 'Αλλά μή τό διαδίδετε σάς παρακαλώ.

— Είνε αληθές, κύριε Δήμαρχε :

— 'Αληθέστατον !

— "Όπως είνε αληθές, ότι έπесе μετά τήν βροχήν, εφώναζεν ό σκνδαλοποιός. Πρακτηρήσατε τήν τρύπα, που εξέφυγε. Καί όπως είνε αλήθειαν, ότι έχτύπησε στό κεφάλι του Πουβερά και τώρα εύρίσκεται μέσα είς αυτά τά άγκάθια...

Και όρμήσεως εκεί εδύθησε τήν χείρα του και άνέσυρεν ένα παλαιόν σκυριασμένον σιδερούν σκυρόν, άνακράζων :

— Κυττάτε ! Δέν φαίνονται επάνω του αίματα, γιατί έχτύπησε στό κασκέτο ! Καί μετά θραμβευτικού ύφους προσέθηκε :

— Βλέπετε ; 'Η τύχη κωμικά φορά τά φέρνει, ένας παληοτσοκκράς νά διδη μήθημακτα στους γραμματισμένους.

Και έφυγε τρέγων τό δάσος.

Ζ. Ροζην

ΓΙΑ ΔΕΣ

Γιά δες εκείνη τή τριανταφυλλιά
τό δυοσμαρίνι δες τό μυρωδάτο
άγαπημένα πώς περνούν σιμά
σε δροσισημένη λεμονιά 'πό κάτω.

Παρέχει μία Λουίζα άνθισμένη.
Γιά δες τό χιονισμένο γιασεμί.
Γιελά εκείνη σ' αυτό γυρομένη
και εκείνο έρωτευμένο τήν φιλεί.

Γύρισε δέστα γιά νά σου πούνε
πώς χωρίς άγάπη θνητός δέν ζή
τήν ευτυχία πώς τήν περνούνε
'σ αυτό τόν κόσμο που λένε : ζωή !

ΜΙΑΤΩΝ ΒΙΤΑΛΗΣ

Είς τό Πανελλήνιον θέατρον :

— Φύγε, άναξία κόρη, φύγε !

— Μά πώς νά φύγω ! Μου πατάς τό κορδόνι μου !.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΗΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

Πελάτης φαλακρός. — Παιδί τί άκαταστασία είνε αυτή ; νά εύρίσκονται τριχες είς τή σούπα μου ; Εκεί είνε ή θέσις τους ;

'Ο ύπηρέτης (οικείως γελών). — Βέβαια θά έπροτιμούσατε, κύριε, νά ήτο στό κεφάλι σας...

— Δέν καταλαβαίνω γιατί ό Πέτρος μόλις με βλέπει αιώνίως μου ζητεί δανεικά.

— Τό κάνει γιά νά μη του ζητήσης τά παλαιά.

— Πρέπει νά ζηήσω τό πώμα τό ύπερήτης μου. 'Ο κτήνος έσοκώθη και είκεν επάνω του τό κλεινί της ιντιγκής μου βαλίτσας !

Η ΤΕΡΑΤΩΔΗΣ ΠΟΛΙΣ. — Δεν είναι ούτε οι Παρίσιοι, ούτε η Ν. Υόρκη. Είναι το Λονδίνο. Αί τελευταία γενόμενα απογραφαί επιβεβαιούν την τίτλον αυτόν. Ίδού διατί. Ο πληθυσμός τού Λονδίνου είναι την στιγμήν ταύτην 6 καί ήμισυ εκ τριμυρία, με έτησιαν αύξησιν 80,000 ψυχών. Υπολογίζεται μία γέννησις κατά 3 λεπτά και εις θάνατος κατά 5. Το Λονδίον έχει περισσότερους Ιουδαίους από την Παλαιστίνην, περισσότερους Σκώτους από τὸ Ἐδιμβούργον, περισσότερους Ουαλλούς από τὸ Κάρδιφ, περισσότερους Ἰρλανδοὺς από τὸ Μπέλφαστ, και περισσότερους καθολικοὺς από τὴν Ρώμην!

Τὸ ὅλικόν μήκος τῶν ὁδῶν τῆς πελωρίου ταύτης πόλεως είναι 13,000 χιλίωμ. περίπου 31% τοῦ πληθυσμοῦ θεωροῦνται ὡς στερούμενοι τῶν μέσων τοῦ ζῆν.

Οἱ ἀστνομικὸι κατάλογοι περιλαμβάνουν τὰ ὄνοματα 220,000 τακτικῶν κακούργων. Το Λονδίον κατατρώγει ἑτησίως 40,000 βοῦς, 1,500,000 προβάτων, 8 ἑκατομμύρια πτερωτῶν, 400 ἑκατομμύρια λίτρας ἰχθύων, 500 ἑκατομ. ὀστρέων, 500 ἑκατ. λίτρας ζύθου κτλ. κτλ. Οἱ φίλοι τῶν τοιούτων στατιστικῶν θὰ μείνωσιν εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς ἀνωτέρω.

ΝΕΑ ΜΕΘΟΔΟΣ ΠΛΟΥΤΙΣΜΟΥ. — Ἡ μέθοδος αὐτὴ ἀφορᾷ πάντας, ὥστε σπεύσατε! Φαίνεται ὅτι τὸ κεντρί τῶν μελισσῶν θεραπεύει ριζικῶς τοὺς ρευματισμοὺς. Βασιζόμενος λοιπὸν εἰς τὴν ἔρευναν ταύτην εἰς ἀμερικανὸς — ἔπρεπεν ὄντως νὰ εἶναι ἀμερικανὸς — ἔγεινε μελισσοτρόφος. Ἡ ἱαματικὴ ιδιότης τοῦ κέντρου τῶν μελισσῶν προέρχεται ἐκ τοῦ δηλητηρίου τοῦ ὁποῖον εὐρίσκεται ἐπ' αὐτοῦ. Ὁ ἀμερικανὸς μας ὅθεν ἐσκέφθη, ὅτι ἐὰν συνέλεγε τοιαῦτα κέντρα θὰ ἦτο εὐκόλον νὰ κατασκευάσῃ, με τὸν χυμὸν τὸν ὁποῖον ἐμπεριέχουν, πρὸς φαρμακευτικὸν πολὺ θρασυτέριον. Διὰ νὰ συλλέξῃ ὁμως τοιαῦτα περιέρχεται ἐνδεδυμένος διὰ στολῆς ἐκ δέρματος ἴππου ἐν μέσῳ κυψελῶν. Αἱ μέλισσαι ἐξεγερόμεναι διὰ τῆς ὀσμῆς τοῦ ἴππου, ὄρμουν μανιωδῶς ἐπὶ τοῦ δέρματος, ἔπου ἀφίρουν τὸ κεντρί των. Οὕτω ὁ ἀμερικανὸς ἐπιστρέψας ἀποσπᾷ τὰ κέντρα. Δύναται δὲ, λέγει, νὰ συνάξῃ χιλιάδας καθ' ἑκάστην. Φαρμακοποιὸς τις τῆς Φιλαδέλφειας τὰ ἀγοράζει 5 δολάρια τὴν χιλιάδα.

Τοιοῦτοτρόπως θὰ ἴδωμεν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας νὰ φημισθῇ εἰς νέος βασιλεὺς περὶ πλέον, ὁ βασιλεὺς τῶν κέντρων τῶν μελισσῶν, κατ' ἀπομίμησιν τοῦ βασιλέως τῶν πετρελαίων, τῶν σιδηροδρόμων κ. τ. λ.

Ο ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥΣ.

— Ἐσκέφθητε ποτὲ ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι τῆς ἐποχῆς τῶν Φαραῶ, εἶχον ἀφῆρται τὴν ἠλεκτρικὴν φωτισμὸν; Ἀμερικανὸς τις καθηγητὴς μᾶς πληροφοροῦσιν τὴν εὐχάριστον αὐτὴν εἰδήσιν.

«Θαυμάζου», λέγει εἰς τὰ βασιλικά μνημεῖα τὰ ἐγκαμμένα ὑπὸ τὴν γῆν εἰς μέγα βάθος, ζωγραφικὴν καὶ γλυπτικὴν ἀξιοθαυμάστου ἐργασίας καὶ πολὺ λεπτήν. Φυσικὰ τοιαύτη ἐργασία ἔπρεπε νὰ ἐγένετο ὑπὸ ἰσχυρῶν φωτισμῶν.

Οὕτε ἡ δὲς, οὕτε αἱ πρωτότυποι λάμπαι ἠδύναντο νὰ δώσωσιν αὐτὸ τὸ φῶς, ἄλλως τε, ὅλ' ἀφίρουν εἰς τοὺς θόλους τὰ ἴχνη τῶν καπνῶν' πρέπει λοιπὸν νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἡ ἀρχαία Αἴγυπτος ἐγνώρισεν, ἐὰν ἔχῃ τὴν βολταϊκὴν τέχνην, τούλαχιστον ἓνα τρίτον φωτισμὸν ἀρκετὰ τέλειον.

Συμπεραίνομεν λοιπὸν ὅτι ὁ ἠλεκτρικὸς φωτισμὸς ἐλειτούργει πρὸ 1000 ἐτῶν πρὸ τῆς ἐποχῆς αὐτῆς. Ἄλλοι ὑποστηρίζου ἀκόμη, ὅτι τὰ μνημεῖα αὐτὰ ἐρωτίζοντο ἐξωθεν δι' ἐνὸς καθρέπτου.

Θὰ ἐχρησίζετο τέχνη περίπλοκος διὰ νὰ δυνήθων νὰ φέρουν τὸν ἥλιον μέχρι τοῦ βάλους τῶν σπηλαίων αὐτῶν, πάντοτε σχεδὸν ἐλικειδῶν καὶ πολυλάκις βαθέων ἄνω τῶν 20 μέτρων.

ΘΑΛΑΣΣΙΟΙ ΑΠΩΛΕΙΑΙ.

— Κατ' ἐπίσημον στατιστικὴν ἀπωλέσθησαν ἢ ἐπέθησαν εἰς ἀχρηστίαν ἐν ἔτει 1907, 868 πλοῖα, χωρητικότητος 100 τόνων τὸ ἐλάχιστον.

Τὰ 868 πλοῖα διακροῦνται οὕτως: 356 ἀτμόπλοια 565,117 τόνων καὶ 512 ἱστιοφόρα 286,105 τόνων. Ἐν ἔτει 1906 ἐχάθησαν ἢ ἐχάλασαν 378 ἀτμόπλοια 509,707 τόνων καὶ 567 ἱστιοφόρα 307,105 τ.

Αἱ πλέον συνήθεις αἰτίαι τῶν ἀπωλειῶν τῶν πλοίων εἶναι τὰ ναυάγια: 43% διὰ τὰ ἀτμόπλοια, καὶ 36% διὰ τὰ ἱστιοφόρα. Κατόπιν ἔρχονται τὰ ἐπιτήδες ναυάγια ἢ ἐκούσται θυσίαι. Φέρουσαι τὴν ἀπώλειαν 24% ἀτμοπλοίων καὶ 34% ἱστιοφόρων. Αἱ συγκρούσεις προξενῶσιν ἀπωλείας 8.4% ἐπὶ τῶν ἱστιοφ. 11.2% ἐπὶ τῶν ἀτμοπλοίων. Ἄλλαι ἀπώλειαι εἶναι ἡ ἐγκαταλείψις, αἱ καταστροφαί καὶ ἡ ἀπώλεια.

ΟΥΔΕΙΣ ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΕΝ ΤΗ ΙΔΙΑ ΠΑΤΡΙΔΙ. — Οἱ μεγάλοι νόες εἶνε ὅπως καὶ τὰ κωδωνοστάσια. Ἀπὸ μακρὰν εἶνε καταρατὴ εἰς ὄλους, ὅταν ὅμως τὰ πλησιάσῃ τις εἶνε ἀδύνατον νὰ τὰ ἴδῃ ἢ δὲν σηκώσῃ ὑψηλὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς.

Εἰς τῶν μεγάλων ἀνδρῶν ὁ ὁποῖος παρεγνωρίσθη ἐν τῇ πατρίδι των, εἶνε καὶ ὁ Μαυρίκιος Μαίτεριλιγκ, ὅστις παρεγνωρίσθη εἰς τὴν πατρίδα του τὸ Κάνδ.

Ὅταν ὁ Ὀυατίβιος Μιραπῶ ἀπεκάλυψεν εἰς τὸν «Φιγαρῶ» τὸν ποιητὴν τῆς «Πρενσὲς Μαλέν» οἱ συμπολιταί του ἔδειξαν μεγίστην ἔκπληξιν.

«Πῶς; — εἶπαν — ἔχομεν ἓνα ἔνδοξον συμπολίτην, τοῦ ὁποῖου ἡ φήμη φθάνει μέχρι Γαλλίας ἐνῶ εἰς ἑμᾶς εἶνε ἀγνωστος; νὰ τὸν ἴδωμε ποῖος εἶνε αὐτός;»

Ὅλοι σχεδὸν οἱ συμπολιταί τοῦ Μαίτεριλιγκ ἔτρεξαν εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ ἠγόρασαν τὴν «Πρενσὲς Μαλέν».

Τὴν ἀνέγνωσαν, ἀλλὰ εἰς κανένα δὲν ἤρρεσαν.

— Φαντάσου — ἔλεγον ἀναμεταξύ των — τί ἀνόητοι ἄνθρωποι ποῦ εἶνε οἱ Γάλλοι, νὰ τοὺς κἀκάνουν ἐντύπωσιν γελοῖα βιβλία.

Ἦρχισαν δὲ νὰ εἰρωνεύωνται καὶ τὸν Μιραπῶ, περὶ τοῦ ὁποῖου εἶχον τὴν ἰδέαν, ὅτι ἐπληρώθη διὰ νὰ γράψῃ τὴν τόσον κολακευτικὴν κριτικὴν εἰς τὸν «Φιγαρῶ».

Ὁ Μέτεριλιγκ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἦτο δικηγόρος ἐκ τῶν ἀσημότερων, ἴσως δὲ ἡ ἀσημότης του αὐτῆ συνέτελει νὰ μὴ ἔχουν μεγάλην περὶ αὐτοῦ ἰδέαν οἱ συμπολιταί του.

ΜΕΘΥΣΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΔΥΟ.

— Τὸ κατωτέρω ἀνέκδοτον ἀφηγεῖται ὁ μυθιστοριογράφος Αὐγουστος Νιμαν εἰς τὰ τελευταίως δημοσιευθέντα ἀπομνημονεύματά του.

«Κατὰ τὸ ἔτος 1858 — γράφει — ἐσπούδαζον εἰς Γκοτιγγην, ὅπου ἐγνώσα τὸν γεραιὸν καθηγητὴν Σιμπολδ, ἀνδρωπὸν ὀμνηρικώτατον, ὅστις συχνά μοι διηγείτο διάφορα ἀνέκδοτα εἰς ἄκρον ἐνδιαφέροντα.

Τὸ ἀστειότερον ὄλων εἶνε τὸ ἀναπερρέμενον εἰς τὴν γέννησιν τοῦ δουκὸς Γεωργίου τῆς Σαξωνίας Μαίνιγκεν.

Ἡ μήτηρ του εἶλεν ζητήσῃ τὸν Σιμπολδ, ὅστις ἦτο εἰς ἐκ τῶν ὀνομαστοτέρων γυναικολόγων, ὅπως παραττῇ κατὰ τὸν τοκετὸν.

Ὁ καθηγητὴς καὶ ὁ βοηθὸς του ἀνεχώρησαν διὰ τὸ Μαίνιγκεν, ὅπου ὅμως ἔφθασαν πολὺ ἐνωρίς, εἰς τόπον ὅπου ἡ ναυγάστῆσθαι ν' ἀναμεινουν πλέον τῆς ἐβδόμης, ἔως ὅτου ἔλθῃ ἡ ἡμέρα τοῦ τοκετοῦ.

Ἦτο τότε ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποῖαν οἱ Γερμανοὶ ἔπιναν τέσσαρες καὶ πάντε σορὰς ἴσως περισσότερον ἀπ' ὅσον πίνουσι σήμερον.

Οἱ δύο ἰατροὶ μὴ ἔχοντες τί ἄλλο νὰ κάμουν, ἔπιναν ὅλην τὴν ἡμέραν, ὥστε ὅταν τὸ βράδυ ἔπιπταν νὰ κοιμηθῶσιν, ἦσαν κυριολεκτικῶς «στουπιά» εἰς τὸ μεθύσι.

Μίαν νύκτα (τὴν νύκτα τῆς 1ης Ἀπριλίου 1826) ὁ καθηγητὴς καὶ ὁ βοηθὸς του ἐκοιμῶντο καὶ οἱ δύο

εἰς τὸ αὐτὸ δωμάτιον, ἤκουσαν νὰ κρούεται ἔξωθεν ἡ θύρα των.

— Πέτος εἶνε; — ἠρώτησεν ὁ Σιμπολδ.

— Ἐξοχώτατε, ἔτικσαν πόνοι τὴν πριγκίπισσαν — ἤκούσθη ἔξωθεν φωνή.

Ὁ καθηγητὴς ἐπληρώσθη τὸν σύντροφόν του καὶ τὸν ἠρώτησε σιγᾷ:

— Δὲν μού λές; μπόρεῖς ἐστὶ νὰ πῆς 'ς τὸ παλάτι;

Ἐγὼ δὲν τὰ καταφέρνω νὰ κατέβω τῆς σκάλας.

— Κ' ἐγὼ ἀπήχησεν ὁ βοηθὸς; δὲν πιστεύω νὰ τὰ καταφέρω νὰ εὔρω τὴν πόρτα.

— Ἄκου νὰ σοῦ πῶ — ἐφώνησε τότε ὁ Σιμπολδ εἰς τὸν ἀπεταλαμένον — πήγαινε νὰ πῆς εἰς τὴν πριγκίπισσαν νὰ ἠρυγᾷσθαι διότι τὴν πρωταπριλιά δὲν γεινῶνται παιδιὰ.

Τὴν ἐπομένην οἱ δύο ἰατροὶ — ὄχι πλέον μεθυσμένοι — παρέβησαν τὰ φῶτα τῆς ἐπιστήμης των εἰς τὴν πριγκίπισσαν, ἢ ὁποῖα ἔφεραν εἰς φῶς τὸν δουκὰ Γεωργιον τοῦ Σαξ Μαίνιγκεν.

— Ὅποτε εἶνε ἀλήθεια ἐξοχώτατε — ἠρώτων οἱ ἐν τοῖς Ἀνακτόροις τὸν καθηγητὴν ὅτι τὴν πρωταπριλιά δὲν γεννῶνται παιδιὰ;

— Εἶνε ἐπιτημονικῶς ἀποδοειγμένον — ἀπήντα αὐτος με ὄλην τὴν σοβαρότητα.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΖΩΟΛΟΓΙΑ.

— Εἶνε ἀδύνατον νὰ οαντασθῆτε τὴν γαράν ἀπὸ τὴν ὁποῖαν καταλαμβάνονται οἱ μικροὶ Γερμανοπαῖδες, ὅταν ἡ μαμά των ὑποσχεθῇ εἰς αὐτοὺς, ὅτι θὰ τοῖς δώσῃ κόραν γεμάτην πατάταις ὄχι, διότι θὰ μαγευθῶσιν καὶ θὰ σάγουν τῆς πατάταις, ἀλλὰ διότι θὰ κατασκευάσωσιν με αὐτὰς παιγνίδια διὰ νὰ παίξουν.

Συνειθίζουσι νὰ κατασκευάζουν πατατένιους στρατιώτας καὶ πατατένιους κοῦκλες (ὅπως ἡμεῖς κατασκευάζομεν πατατένιους κερτέδες), ἰδίως ὅμως κατασκευάζουσι πατατένια ζῶα.

Οἱ μικροὶ Γερμανοὶ, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦν εἰς μεγάλα πόλεις, ἐχούσας ζωολογικοὺς κήπους, βλέπουσι καθημερινῶς ρινοκέρους καὶ ελέφαντας καὶ λέοντας καὶ τίγρεις καὶ πάνθηρας καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τοιούτου εἶδους ἄγρια θηρία κατασκευάζουσι. Κατὰ τὰς βροχερὰς δὲ ἡμέρας, κατὰ τὰς ὁποῖας ἀναγκάζονται νὰ μείνουν κλεισμένοι ἐντὸς τῆς οἰκίας, δὲν καταγίνονται εἰς τίποτε ἄλλο.

Περὶ τὸν νὰ εἴπωμεν, ὅτι δὲν δύναται ὅλοι νὰ κατασκευάζουν πατατένια ζῶα με τὴν ἰδίαν εὐκολίαν.

Χρειάζεται κάποια προσοχὴ καὶ κάποια ἰδιαίτερα ἐπιτηδεύσις. Ἐκάστη πατάτα ἔχει αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν τὸ σχῆμα τοῦ σώματος ζῴου τινός.

Μερικαὶ πατάται π. γ. μεγάλαι καὶ με ἐξογκώματα μικρὰ ἐπάνω των εἶναι καταλλήλοτατα διὰ ν' ἀποτελέσωσι σῶμα καμήλου.

Τέσσαρα σπέρτα ἀποτελοῦν τοὺς πόδας, ἓνα μικρὸ σπυγγάκι τὴν οὐράν, μία μακροῦλή πατάτα τὸν λαίμῳ μίαν ἄλλη καταλλήλως προσαρμοζομένη ἐπ' αὐτῆς τὴν κεφαλὴν καὶ δύο χάνδρες τὰ μάτια, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς!

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

36. Μαγική εικὼν

Ὁ Γιάγκος περιπατεῖ προσεκτικὰ μὴ τοῦ σπάτη ἢ ριάλη του. Ἀλλὰ ποῦ τὴν ἔχει κρυμμένην;

37. Αἶνεμα

Ἐνα γράμμα γαλλικὸν
μὲ μιὰ λέξι ἑλληνικὴ
ἣτις εἰς τὸν ἐνικὸν
εἶνε περιληπτικὴ
κάμουν συνολὸν πολλῶν
χρησίμων δένδρων καὶ καλῶν.

Κάπ

38. Φωνηεντόλιπον

.. β... λ... κ... λ... κ... λ... μ... σ... τ... ν... π... γ... λ...

39. Ἐρώτησις

Πῶς λέγεται ὁ διάχυριζόμενος ὅτι ὁ νοῦς πνίγει;

Κάϊρον

I. Γ. Εὐξ

ΛΥΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

9ου ΤΕΥΧΟΥΣ

26. Ροῦς—γροῦς—βοῦς—νοῦς—ποῦς—οῦς—ῦς.—
27 Ἡ νέα πλυντρίς ἢ πλύντρια πλύνει ἐπιδεξιῶς ἀλλὰ
βῆχει. 28 Ἀθάμας αἰόλου ἦν παῖς.

Λύσαι. Θρ. Βαράκης ἐκ Σμύρνης 3. — Ν. Ματιᾶς
ἐκ Σμύρνης 2. — Π. Βαλέριος ἐκ Ρόδου 3. — Ἀγγ.
Κοσμίδου ἐκ Σύρου 1. — Λουκία Π. ἐκ Πειραιῶς 1.
— Ν. Μαντόπουλος ἐκ Λαρίσσης 2. — Δ. Μανωλάκης
ἐκ Σύρου 2. — Μαγευμένη ἀκτὴ ἐκ Πειραιῶς 3. — καὶ
Ἐλπίς Ζίφου ἐκ Τήνου 1.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Π. Π. Δαμανχοῦ. Ἐπιστολαὶ καὶ συνδρομαὶ
ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — **Μ. Η. Cassala.** Ἐπι-
στολὴ ἐλήφθη. ἔχετε δίκαιον. Συνδρομαὶ σας ἐλή-
φθησαν ἐκ Μασάδας. — **Π. Α. Ζάκυνθος.** Συνδρομὴ
ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. — **Μ. Σ. Μαδάβαν.** Ἐπι-

στολὴ καὶ χρήματα ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Γρά-
σομεν. — **Ν. Γ. Καρτούμ.** Ἐπιστολὴ καὶ ἀποδείξεις
ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — **Χρ. Μ. Ἀδεν.** Ἐπι-
στολὴ ἐλήφθη. Ἀπνητήσαμεν καὶ ἀναμένομεν νεωτέ-
ραν σας. — **Ν. Α. Β. Κάϊρον.** Ἐμεὶ καλῶς, ἀπε-
στείλαμεν φυλλάδια καὶ ἀναμένομεν τὴν συνδρομὴν. —
Ι. Φ. Φιλαδέλφεια. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Σᾶς ἐνε-
γράψαμεν καὶ ἀπνητήσαμεν ἐν ἐκτάσει. — **Π. Γ. Ροῦι**
— **Soudan.** Ἐπιστολὴ καὶ συνδρομαὶ ἐλήφθησαν. Ταχυ-
δρομικῶς γράφομεν. — **Δ. Ν. Μοδχονῆδια.** Ἐπι-
στολὴ καὶ σημείωσις ἐλήφθη φυλλάδια σᾶς ἀπεστάλη-
σαν, ταχ. γράσομεν. — **Κ. Ε. Π. Ἀργοσέδλιον.**
Ζητούμενον φυλλάδιον σᾶς ἀπεστάλη. — **Α. Α. Σι-
κάγον.** Ἐπιστολὴ καὶ χρήματα ἐλήφθησαν, ταχυδρ.
γράφομεν. — **Ο. Η. Itabuna Βραζιλίαν.** Ἐπιστολὴ
καὶ χρήματα ἐλήφθησαν. Ταχυδρ. γράσομεν. Ἀποδεί-
ξεις ἡμοῦ. — **Δ. Κ. Πάτρας.** Ἐπιστολὴ καὶ συνδρο-
μαὶ ἐλήφθησαν. Ταχυδρομικῶς γράφομεν. — **Μ. Ν.**
Βῶλον. Τόμος σᾶς ἐστάλη ἐπὶ συστάσει. — **Π. Δ.**
Κων(πολ)ιν. Παραγγελίαν σᾶς ἀπεστείλαμεν ἀμέσως
διὰ ταχ. δέματος.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Σιδυῶλης «Ὅράματα». Μὲ πολλὴν ποιήσιν καὶ
χάριν γεγραμμένα, πολλὰ εἰς πεζὸν ποιήματα, ἐξεδόθη
μὲ πολλὴν φιλοκαλίαν καὶ ὠραίας εἰκόνας. Τὸ βιβλίον
τιμᾶται 1.50 δρχ.

ΦΩΤΟΤΣΙΓΚΟΓΡΑΦΕΙΟΝ * * *
* * * ΠΡΙΝΤΕΖΗ

© * * * ©

Κατασκευὴ καλλιτεχνικῶν τυπογραφικῶν ἐκ-
μαγείων clichés διὰ τὴν εἰκονογράφησιν
ἐφημερίδων, περιοδικῶν, βιβλίων, ἐπιστημονι-
κῶν συγγραμμάτων, τιμωκατλόγων ἐμπορι-
κῶν κ.τ.λ.

Πλουσιωτάτη συλλογὴ εὐρίσκειται παρ' ἡμῶν,
κοσμημάτων, τίτλων, συμβόλων ἐργοστασίων,
προσωπογραφῶν καὶ παλαιὰ clichés occasion
διαφόρων εἰδῶν.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

2 Γωνία Ἐθριπίδου — Σωκράτους 2